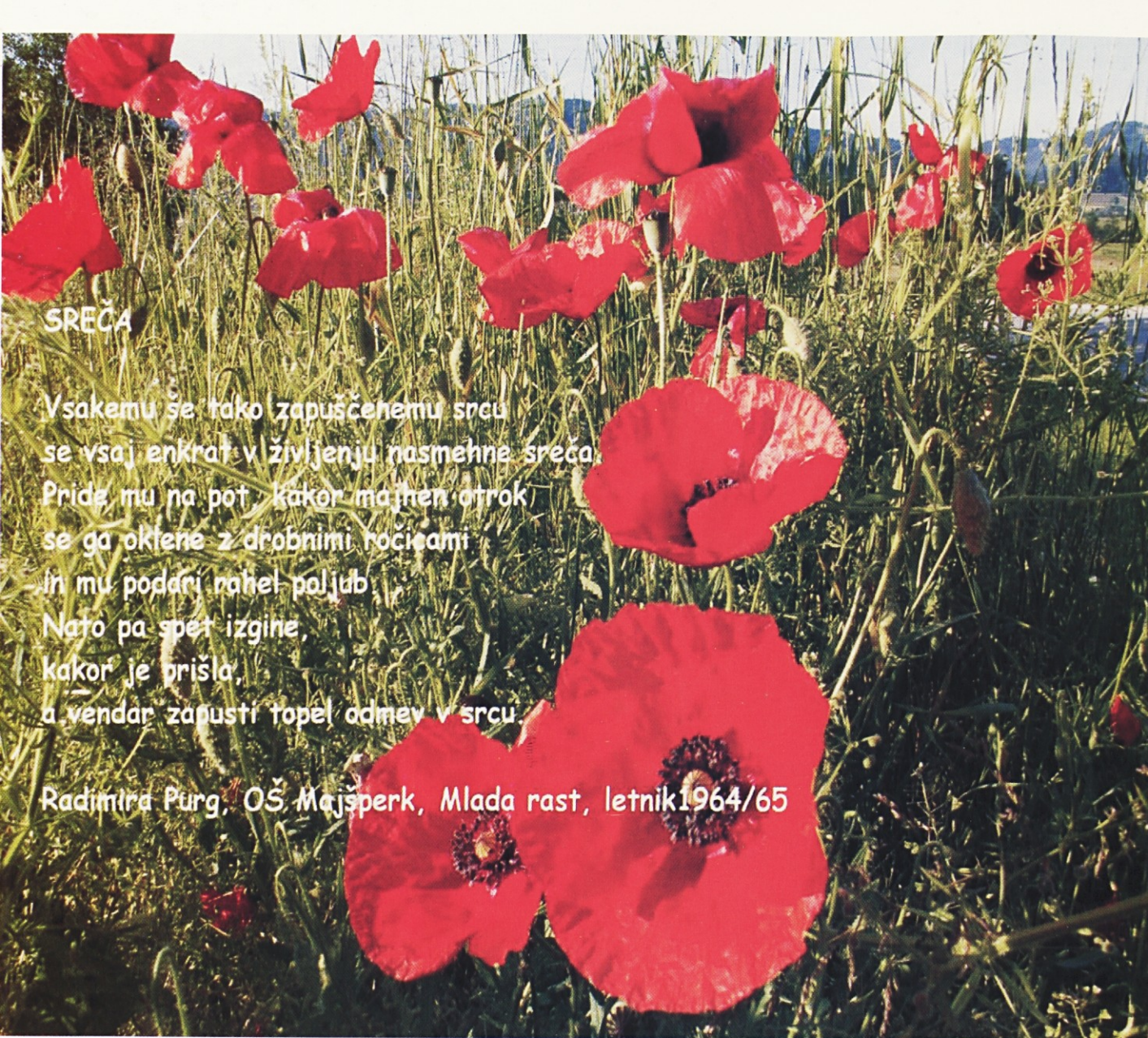

ŠOL. LETO 2005/06

GLASILO
OSNOVNE ŠOLE
MAJŠPERK

SREČA

Vsakemu še tako zapuščenemu srcu
se vsaj enkrat v življenju nasmehne sreča.
Pride mu na pot, kakor majhen otrok,
se ga oklene z drobnimi ročicami
in mu podari rahel poljub.
Nato pa spet izgine,
kakor je prišla,
a vendar zapusti tople odmeve v srcu.

Radimira Purg, OŠ Majšperk, Mlada rast, letnik 1964/65

Foto: Darko Kafel

MLADA RAST

Glasilo učencev OŠ Majšperk

SODELOVALI SO:

- urednica in mentorica šolskega glasila Ines Potočnik
 - učenci razrednih skupnosti in razredniki
 - učitelj likovnega pouka Aljoša Pižmoht
- računalniška priprava za tisk Ines Potočnik in Damjan Šimenko
 - fotografije Ines Potočnik in Damjan Šimenko
 - fotografije naslovnice Barbara Rajh
 - oblikovanje naslovnice Damjan Šimenko

NAKLADA: 300 izvodov, junij 2006

ZALOŽILA IN IZDALA: Osnovna šola Majšperk

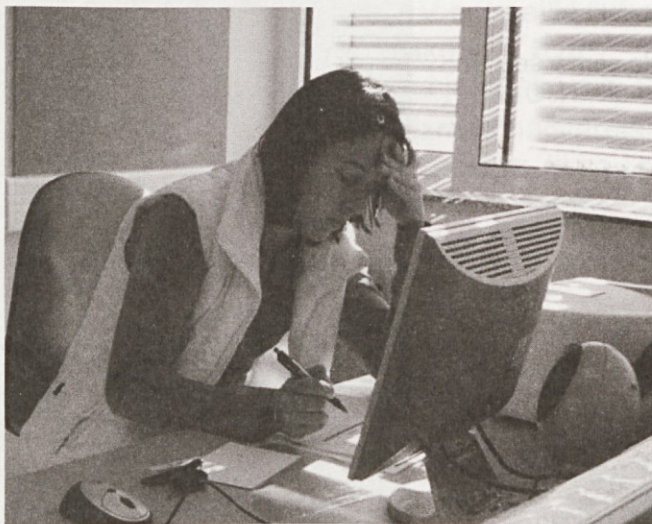
TISK: EKART DESIGN D.O.O.

BESEDA UREDNICE

Kar lahko narediš ali sanjaš, začni. Tudi nam se je zdelo, da zmoremo narediti malo drugačno šolsko glasilo in zato je pred vami ta sveženj na novo potiskanih listov, na katerih so vaši izdelki, izdelki vaših prijateljev, otrok, vnukov ... V glasilu vam pošiljamo nekaj veselih misli, saj so nujno potrebne v naših prenatrpanih vsakdanjkih. Te misli prihajajo izpod peresa otrok, v katerih se skrivajo vse skrivnosti tega sveta. Upam, da bo ob prebiranju glasila priplavalo na vaše obraze vsaj nekaj lepih, iskrenih nasmehov, ki bodo odplavali na morje življenja, polnega težav.

Zavedam se, da vsega ne morem narediti dobro, nekatere stvari pa lahko. Ne morem zagotoviti, da je vse v tem glasilu super in dobro, zagotavljam pa, da lahko vsak v njem najde kakšno malenkost, ki mu bo nehote zlezla v srce – tista malenkost, zaradi katere je lahko trenutek lepši, zrak v pljučih postane znosnejši. Takšni trenutki nam življenje lepšajo, zato je nikar ne pozabimo na njih; naj postanejo tisti klici iz ozadja, ki nudijo vzpodbudo, ko jo najbolj potrebujemo.

Ines Potočnik

GLASILU NA POT

Ko se zazremo v našo preteklost, zlahka prepoznavamo tisto poslanstvo vzgoje, ki je temeljilo na razvoju, negovanju in spoštovanju otroštva kot najvišje vrednote. Resnično zaupanje v otroke je osnovni pogoj in neprecenljiva vrednota za njihov razvoj. Prav to je bilo temeljno vodilo pri nastajanju glasila, zato pri prebiranju ne bodite preveč kritični, vzamite ga takšnega kot je – otroško. Odrasli smo se samo trudili učencem nuditi popolno oporo, ko smo jih vodili do roba njihove zavesti, v katero so v vsej svoji različnosti vstopali sami.

Veliko bralnih užitkov vam privoščim.

Rajko JURGEC
RAVNATELJ

RAVNATELJ IZ RAZLIČNIH PERSPEKTIV

Kot šolar ...

Najljubši predmet ...

»Fizika, tehnika, biologija in matematika.«

Smeš v šolskih klopek ...

»V knjižnici so imeli žig, na katerem je bil odtis knjige in zapis šolska knjižnica in zgodilo se je, da so se ti odtisi »nevemkako« (SMEH) znašli na delih telesa, zvezkih ... skratka povsod tam, kjer to ni potrebno.«

Prva ljubezen?

(SMEH) »Zgodilo se je, da sem v šestem ali sedmem razredu spoznal – NJO.«

Takrat sem oboževal ...

»Nove fosile, Boney M in Abbo.«

Najljubši film ...

»Kapelški kresovi.«

Kot človek ...

V prostem času zelo rad ...

»... hodim na sprehode s svojo zlato prinašalko, kolesarim, uživam na morju, v vinogradu ...«

Največji vzpon ...

»... delovno mesto ravnatelja, pridobitev visokošolske izobrazbe oz. specializacije.«

Vodilo v življenju ...

»Vestno, zavzeto in odgovorno opravljanje smiselnih del in nalog.«

Po napornem dnevu me sprosti ...

»... sprehod s psičko Ajko, dostikrat pa fizično delo, ki preusmeri napor iz glave v roke.«

Šolarjem in šolarkam želim ...

»Razumite, da vas učitelji s svojim znanjem in izkušnjami želimo nekaj naučiti. Dajemo vam možnost, da izkusite resnično življenje, zato ne odstranjujemo trnov iz vrtnic.«

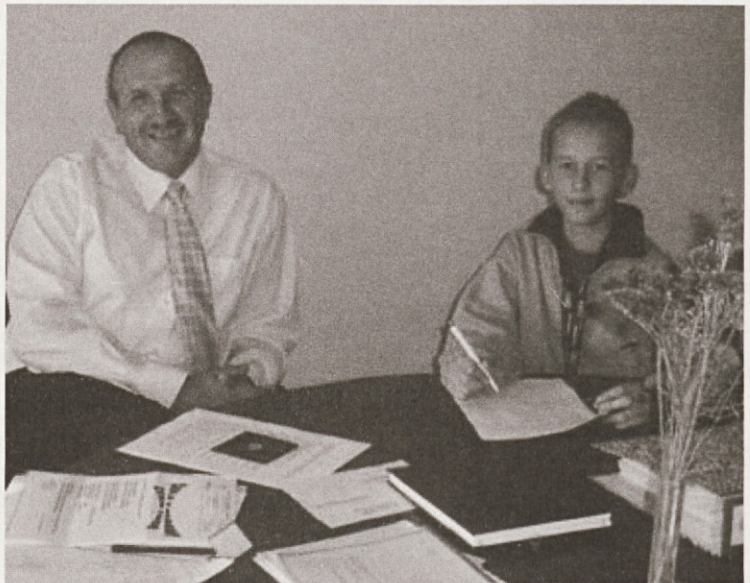
Kot ravnatelj ...

Najbolj ponosen sem bil...

»... ob glavnem dokončanju glavnih del na novi šoli.«

Najpomembnejši cilj v življenju ...

»...dokončanje podiplomskega študija – posledično več časa za uživanje življenja.«

Najljubša knjiga ...

»Čudoviti svet Julijskih Alp in razne knjige, ki opisujejo pokrajine, ljudi in njihove resnične zgodbe. Zavedam pa se, da bi moral brati več.«

Največje vrednote v življenju ...

»... družina, sorodniki in pravi prijatelji.«

Intervjuvar: Niko Mlaker

NAJ UČITELJICA NA RAZREDNI STOPNJI

Njene asociacije ob začetnicah imena in začetnici priimka so ...

Foto: Tanja Nikolovski

Matic – V hišo pride otrok in dvajset let zganja tak hrup, da ga komaj prenašaš – nato odide in v hiši nastane tak mir, da misliš, da se ti bo zmešalo. (Holmes)

Izkušnja – Izkušnje so najboljša šola, samo šolnina je zelo draga. (Sartre)

Rek – Učitelj mora pritegniti otroška srca s svojo naklonjenostjo, s tovariškim odnosom in z ljubeznijo do otroka. (Komensky)

Aritmetika – V aritmetiki ljubezni je ena plus ena enako vse, dve minus ena pa je enako nič. (Ninon)

Mož – ena izmed najstarejših človekovih potreb je imeti nekoga, ki se sprašuje, kje si, kadar te zvečer ni domov. (Mead)

NAJ UČITELJ NA PREDMETNI STOPNJI

Njegove asociacije ob začetnicah imena so ...

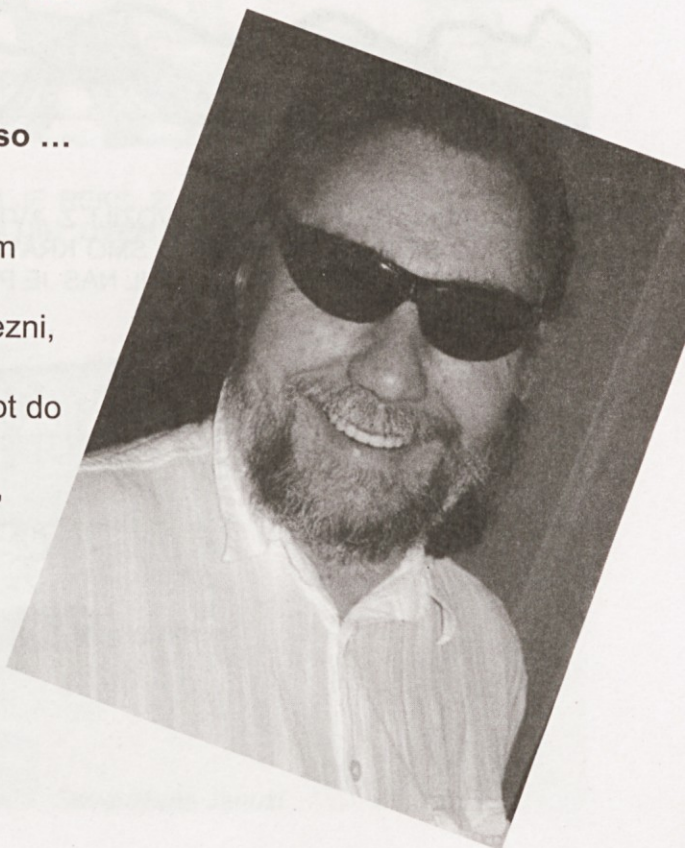
Dve reči sta neskončni: vesolje in človeška neumnost, vendar o vesolju še nisem povsem prepričan.

A ni sreča, da se poročiš z dekletom iz ljubezni, nato pa ugotoviš, da je še bogata.

Razočaranje je najtežja, a tudi najhitrejša pot do modrosti.

Ko se zaljubiš, nisi pameten, če si pameten, se ne zaljubiš.

Obstajajo popolna telesa in popolni obrazi, popolnega srca pa ni.

1. RAZRED

MED PRSTI NAM JE ŽE ZAČELA RASTI KOŽICA ...

BILI SMO NA PLAVALNEM TEČAJU. UČIL NAS JE PLAVALNI UČITELJ. PLAVALI SMO V VELIKEM BAZENU. PLAVALI SMO ŽABICO IN SE POTAPLJALI. PLAVALI SMO TUDI S PLAVALNIM ČRVOM IN SKOZI OBROČ. VEČKRAT SMO ŠLI TUDI NA TOBOGAN. JAZ ZELO RADA PLAVAM.

Tjaša Križanec

Nastja Kozel

NA PLAVALNI TEČAJ SMO SE VOZILI Z AVTOBUSOM. NAJPREJ SMO V VODI TELOVADILI. UČILI SMO SE PLAVATI. PLAVALI SMO KRAVL IN SKAKALI V VODO. PLAVALI SMO TUDI POD VODO. ŠLI SMO NA TOBOGAN. UČIL NAS JE PLAVALNI UČITELJ.

Lana Božičko

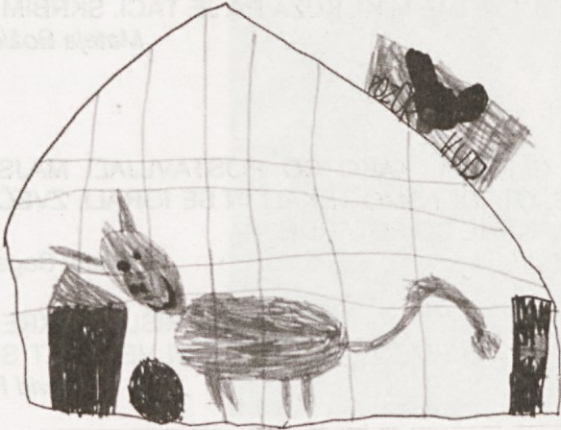

Saša Gajšek

MOJA DOMAČA ŽIVAL – MOJA SKRB IN MOJE VESELJE

DOMA IMAM PALIČNJAKA. DOBILA SEM GA V ŠOLI IN NIMA DRUGEGA IMENA KOT PALIČNJAK. JE SAMO PRI MIRU IN SE HRANI. NJEGOV DOM JE V STEKLENEM KOZARCU.

Antonia Kodrič

Alen Babšek

DOMA IMAM HRČKA. IME MU JE BELKA. VSAK DAN GA NAHRANIM. IMAM GA V KLETKI. PRI ČIŠČENJU MI POMAGA MAMI. SKRBIM TUDI ZA PSIČKA RUNOTA IN MUCE IN JIH NAHRANIM.

Klementina Križanec

Uroš Babšek

DOMA SKRBIM ZA MOJO ZLATO RIBICO. IME JI JE REKS. Z NJO SE IGRAM IN JO HRANIM. NAJRAJE PLAVA PREKO MOSTU IN OKOLI MOJIH DVEH IGRAČ. DOM IMA V STEKLENI POSODI.

Niko Bogovič

Severdžana Januzi

DOMA IMAM HRČKA. IME MU JE MALI. TO IME MU JE DALA MAMICA. ČISTIM MU KLETKO. TUDI NAHRANIM GA IN MU DAM VODO, KADAR MU JE ZMANJKA. IGRA SE SKOLESOM, KI ROPOTA, KO SE VRTI. ZVEČER MU KOLO ZAPREMO, DA NE ROPOTA. IMAM TUDI RIBICO, KI JI JE IME ZOJA. VČASIH JO NAHRANIM JAZ, VČASIH PA MAMI ALI ATI. TUDI POSODO JI OČISTIMO.

Monika Plavčak

DOMA SE IGRAM Z MUCKO IN KUŽKOM. MOJI MUCI JE IME MIKI, KUŽA PA JE TAČI. SKRIBIM PA ŠE ZA HRČKA. DAJEM MU HRANO IN VODO.

Mateja Božičko

PRVOMAJSKI PRAZNIKI

BILI SMO NA KRESOVANJU. NAJPRED SMO GLEDALI, KAKO SO POSTAVLJALI MAJSKO DREVO. POMAGALI SMO NOSITI VEJE ZA KRES. OTROCI SMO TEKALI IN SE IGRALI. ZVEČER SO PRIŽGALI KRES, SPUŠČALI SO RAKETE IN POKALIE SO PETARDE.

Matej Sagadin

BIL SEM NA KRESOVANJU. NOSIL SEM BAKLO. BILA JE TEŽKA. KO SMO PRIŠLI DO KRESA, SMO NANJ VRGLI BAKLE. MOČNO JE GORELO. NATO SMO ŠLI V ŠOTOR IN VEČKRAT SMO ŠLI POGLEDAT, KAKO GORI KRES.

David Fric

Mateja Planinšek

MED PRAZNIKI SMO BILI NA POHORJU. PELJALI SMO SE Z VZPENJAČO. OPAZOVALI SMO KONJE. TUDI V DOLINO SMO SE PELJALI Z VZPENJAČO. BILO JE LEPO.

Luka Mastnak

Po pripovedovanju učencev zapisala razredničarka Jelka Rakovec.

MI SMO UČENCI 1. A, KI NAJRAJE SE IGRA.

NAŠI DOSEŽKI

BRONASTO PRIZNANJE ZA MEDNARODNI MATEMATIČNI KENGURU: Lana Božičko, Antonija Kodrič, Rebeka Podpečan, Uroš Babšek, Monika Plavčak

PRIZNANJE IZ TEKMOVANJA RAČUNANJE JE IGRA je prejel ves razred

2. RAZRED

KDO SMO

PATRIK LAMPRET: STANUJEM V MAJŠPERKU. DOMA IMAM BRATCA DOMINIKA. IMAM RJAVE LASE. NAJRAJE IGRAM KOŠARKO, SEM DOBER IGRALEC ROKOMETA.

DAŠA CVETKO: IMAM DOLGE LASE. V UŠESIH NOSIM KRATKE UHANE. DOMA IMAM DVE ŽIVALICI. RADA SE IGRAM Z BARBARO IN LUCIJO.

ANJA SAGADIN: DOMA SEM NA SESTRŽAH. IMAM BRATCA DAVIDA IN SESTRO TAMARO. SEM VELIKA IN NAJRAJE IMAM OTROKE.

SAMUEL PLEČKO: STANUJEM V BOLEČKI VASI. DOMA IMAM SESTRICO SARO. NAJRAJE SE IGRAM Z NJO ALI PA Z LEGO KOCKAMI.

LUCIJA BRGLEZ: DOMA SEM V BREZJU. DANES IMAM NOVO FRIZURO. HODIM V ŠOLO. RADA IMAM ŽIVALI IN CVETLICE.

ŽAN MLAKAR: DOMA SEM NA VRHAH. IMAM RJAVE OČI IN RJAVE LASE.

KAJA CAFUTA: HODIM V 2. RAZRED. DOMA SEM NA BREGU. MOJI LASJE SO RJAVE BARVE. MOJE OČI SO RJAVO ZELENE BARVE. SEM VELIKE POSTAVE. ZELO RADA IMAM ŽIVALI IN RASTLINE. HODIM V ŠOLO.

VANESA MARČIČ: STANUJEM V MAJŠPERKU. DOMA IMAM BRATCA TADEJA. IMAM RJAVE OČI IN SVETLO RJAVE LASE. HODIM V ŠOLO.

ALEKS LOZINŠEK: DOMA SEM NA BREGU. SEM MAJHEN. IMAM SVETLE LASE. HODIM NA NOGOMET.

ANDRAŽ RAKOVEC: STANUJEM V MAJŠPERKU. RAD IGRAM NOGOMET, ROKOMET IN KOŠARKO. IMAM SVETLO RJAVE LASE. IMAM SVETLO RJAVE OČI. RAD HODIM NA TRENING.

ANŽE VEDLIN: IMAM ZELENE OČI IN RJAVE LASE. DOMA SEM V PREŠI. ZELO RAD KOLESARIM. DOMA IMAM BRATA JOŠTA. RAD HODIM V ŠOLO IN RAD SE IGRAM NA SNEGU.

ALEN ŠALAMUN: IMAM ZELEN OČI IN RJAVE OČI IN KRATKE LASE. RAD IMAM KUŽKE IN MUCE. DOMA IMAM DVE MUCI. RAD SE IGRAM Z LEGO KOCKAMI IN S SESTRICO.

MARKO KUŽNER: STANUJEM V STOGOVCIH. IMAM SVETLO RJAVE LASE IN ZELENE OČI. SEM VISOK. IMAM BRATCA SEBASTIJANA. IMAM TUDI KUŽKA BOBIJA. RAD SMUČAM IN KOLESARIM. HODIM NA KOŠARKAŠKI TRENING.

BARBARA SVENŠEK: IMAM DOLGE RJAVE LASE. DOMA IMAM TRI MUCKE IN ENEGA PSA. IMAM TUDI MLAJŠO SESTRICO, KI JI JE IME REBEKA.

ROK KORŽE: ŽIVIM V STANEČKI VASI. IMAM KRATKE LASE. HODIM V ŠOLO IN SE UČIM. SEM ZELO VELIK. RAD SE IGRAM Z ATIJEM.

Rok Korže

PRAVLJICE MALO DRUGAČE

VOLK IN SEDEM KOZLIČKOV

Nekoč je živela mati koza. Imela je sedem kozličkov. Nekoč jim je rekla, da gre po hrano v gozd in jim naročila, da ne smejo nikomur odpreti vrat, ker jih lahko ulovi divji lovec. Ko je mati koza odšla, je prišel lovec in z žico odprl vrata ter polovil kozličke. Vse je našel, razen enega. Dal jih je v vrečo in odnesel. Potem je prišla domov mati koza in videla, da so kozlički izginili. Slišala je, kako nekdo kliče mamico. Mati koza je v uri zagledala kozlička. Potem je kozliček povedal, kje je lovec in odšla sta k lovcu. Tam so bili tudi kozlički, ki so zlezli iz vrečke. Takrat pa je vzela mati koza nož in lovcu zagrozila, da ga bo ubila, če se še enkrat približa njenim kozličkom.

Samuel Plečko

JANKO IN METKA

Nekoč sta živela Janko in Metka. Odšla sta v gozd. Zelo dolgo sta hodila. Bila sta zelo lačna. V gozdu sta našla hišo in čarovnico. Čarovnica je bila iz čokolade. Ker sta bila lačna, sta jo pojedla. Nato sta živela v hiši še veliko let.

Lucija Brglez

RDEČA KAPICA

Nekoč, v davnih časih, je živela kmetica, ki je imela pet sinov. Nekega dne jim je rekla: »Babica je zbolela, kdo bo šel v gozd?« Vseh pet sinov je šlo v gozd. Na poti so srečali volka. Volk jih je vprašal, kje živi babica. Povedali so mu. Volk je šel do babice in jo požrl. Volka je ustrelil lovec in babico rešil. Potem so živeli do konca svojih dni.

Anže Vedlin

MOJE KORENINE

V moji družini živijo ati Miro, mama Vesna in brat Sebastijan. Ati je po poklicu električar. Mama je po poklicu gospodinja. Moj brat hodi v šolo. Jaz se najraje igram z računalnikom. Včasih gremo na sprehod.

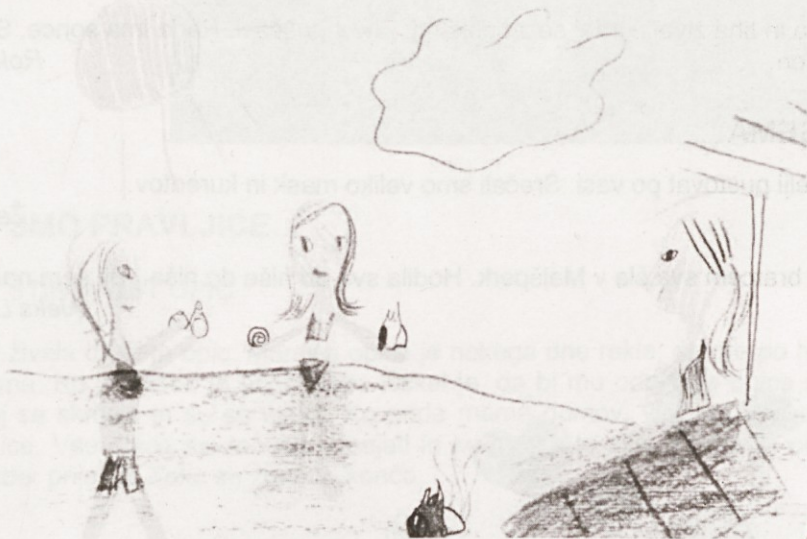
Marko Kužner

Meni je ime Barbara. V moji družini živijo mami, ati, jaz in sestra. Atiju je ime Dušan, mami Brigita. Sestrici je ime Rebeka. Mami je po poklicu kuharica. Ati je po poklicu metalurg. Sestrica hodi v vrtec. Ko je zunaj lepo sončno vreme, gremo večkrat na kakšen izlet. Moja najljubša žival sta muca in pes.

Barbara Svenšek

Doma imam mamico, očka in sestrico. Mami rada pripravlja kosilo, ati rad popravlja avtomobile, sestrica rada pleše, jaz pa se najraje igram.

Alen Šalamun

Barbara Svenšek

IGRAČA, KI VESELJE VRAČA

Moja igračka je Pokemon. Ime mu je Nimendo. To je majhna pošast - monster, ki živi v Pokemon žogici. Uporabljajo ga igralci na Pokemon turnirju. Nimendo je rdeče barve in ima bele kremplje.

Patrik Lampret

Moja najljubša igračka je blagajna. Z blagajno se igram. Je rdeče rumene barve. Na njej je tekoči trak, mikrofoni, računalnik, predalček za denar in čitalec cen. Moja blagajna je zelo podobna tisti v pravi trgovini. Ko pridejo prijatelji in se igramo, sem jaz najraje trgovka.

Kaja Cafuta

Kaja Cafuta

Moja igračka je kužek. Dobila sem ga iz Amerike. Je mehak in roza barve. Z njim se rada igram.

Vanesa Marčič

IMAMO JIH RADI

Moja psička Dina je bila svetle barve. Rada se je igrala. Če je kdo prišel, je zalajala. Bila je zelo nagajiva. Rada se je igrala z žogo. Za njo sem lepo skrbela. Zelo sem jo imela rada. Škoda, da sem jo morala dati vstran.

Daša Cvetko

Moja ribica je belo oranžna. Je lepa in rada je hrano. Je pridna in imam jo rad.

Andraž Rakovec

Mamica mi je prinesla mucu. Muca mi je zelo všeč. Muci sem dala ime Tačka. Je črne barve. Zelo jo imam rada.

Anja Sagadin

Kobra se plazi, je strupena in tiha žival. Hrani se z miškami. Živi v puščavi. Rada ima sonce. Skrita je v travi. Tam čaka na svoj plen.

Rok Korže

BIL SEM PUSTNA ŠEMA

Popoldan sem šel s prijatelji pustovat po vasi. Srečali smo veliko mask in kurentov.

Žan Mlakar

Zjutraj sem se našemil. Z bratcem sva šla v Majšperk. Hodila sva od hiše do hiše. Bil sem našemljen v pajka.

Aleks Lozinšek

Vanessa Marčič

NAŠI DOSEŽKI

BRONASTO PRIZNANJE ZA MEDNARODNI MATEMATIČNI KENGURU:

Kaja Cafuta, Marko Kužner, Samuel Plečko, Anže Vedlin

DRŽAVNO TEKMOVANJE V RAČUNALNIŠTVU: Marko Kužner, Samuel Plečko

PRIZNANJE ZA UVRSTITEV NA MEDOBMOČNO REVIVO OTROŠKIH PEVSKIH

ZBOROV: Kaja Cafuta, Anja Sagadin

ZLATA PRIZNANJE IZ TEKMOVANJA RAČUNANJE JE IGRA: Anže Vedlin, Samuel

Plečko, Marko Kužner, Kaja Cafuta

3. A RAZRED

PISALI SMO PRAVLJICE...

VOLK IN ŠTIRINAJST OPIC

Nekoč je živela družina opic. Mamica opica je nekega dne rekla, da gre po hrano, opice pa so morale ostati doma. Ko je odšla, je prišel volk. Rekel je, da bi mu odprle in opice so mu odprle. Volk jim je rekel, naj se skrijejo in so se skrile. Ko pride mama domov, vidi, da volk spi in pomisli, da je požrl njene opice. Vse opice se začnejo smejati in ko mama to sliši, si vesela oddahne. Volk pa postane njihov dober prijatelj. Tako se zgodba konča.

Žiga Hajšek

RDEČI ŽABEC

Nekoč je živel žabec. Vsi so ga klicali Rdeči žabec. Rdečemu žabcu je bilo dolgčas, zato je odšel k dedku. Žabec je na poti srečal zajca, zajec pa je stekel najprej. Potem je srečal medveda, ki se je odpravljal spat. Žabec je prišel k dedku in tam ni bilo nikogar. Žabec je gledal okraske in naenkrat sta zajec in medved, ki jih je srečal ob poti, skočila iz skrivališč in ga zastrašila. Vsi skupaj so se zelo smejali.

Boris Režabek

PEPELKA JELKA

Nekoč je živela deklica z imenom Pepelka Jelka. Tako ji je bilo ime, ker je bila oblečena v jelko in posuta s pepelom. Živela je s hudobno mačeho in polbratoma. Nekega dne je prišlo pismo od kralja. Povabil jih je na zabavo. Pepelka Jelka ni smela iti. Na tisti večer so šli vsi, samo Pepelka Jelka ni smela. Ravno, ko je jokala, je prišel čarovni mišek Franci. Ta ji je pomagal narediti kočijo iz sira. Ko je Pepelka Jelka prišla na ples, je princa prevzela njena lepota. Ko je bila ura že pozno, je Pepelka Jelka morala oditi, toda princ jo je prijel za roko in ji rekel, naj postane njegova žena. Pepelka Jelka je snubitev sprejela. Tako se je poročila in klicali so jo Pepelka, nosila pa je najlepše obleke.

Astrid Cep

VOLK, TRIJE OPIČJAKI IN TRIJE PRAŠIČKI

Nekoč so šli trije prašički po travniku. Prišli pa so tudi trije opičjaki. Prišel je tudi prijazen volk in vprašal, kam gredo. Vsi so odgovorili, da si bodo zgradili hišo s kletjo in podstrešjem, potem so začeli graditi hišo. Ko so končali, so opičjaki prinesli zelenjavo za juho. Po kosilu so pojedli še sladoled. Ko so končali, so vsi zaspali in tu je konec pravljice.

Matevž Hernja

ZGODBA V SLIKAH O SNEŽAKU

Prišla je pomlad, sijalo je sonce. Sneg se je začel topiti in nastale so luže. Tudi snežak je postajal vse manjši in naenkrat ga ni bilo več. Ostali so samo lonec, metla in korenček. Sonce se je nasmihalo in snega ni bilo več. Ptička si je naredila dom v snežakovem loncu. Veje iz metle je nabodla v lonec in si uredila udobno gnezdece. Okrog gnezda so cvetele prve cvetlice in čebele so se začele razletavati. Ptička je sedela na gnezdu in valila jajčka.

Nino Medved

Nekega jutra je bila zima in otroci so naredili sneženega moža. Posijalo je sonce in sneženi mož se je stopil. Otroci so odšli do snežaka in snežaka ni bilo več. Priletel je ptiček in je videl lonec, ki leži na travi. Mislil si je, da bi si lahko iz tega naredil gnezdo in si je začel plesti gnezdo iz suhe trave. Dan je minil, ptiček pa je legel na gnezdo in sanjal, kako vali jajca.

Nika Kovačič

MOJA NIMFA MINKA

Lani poleti sem dobila nimfo. Ime sem ji dala Minka. Hitro se je navadila novega doma. Perje ima sive barve, na krilih ima bele lise, glavico pa ima rumeno. Na levem in desnem ličku ima oranžno piko. Zelo rada žvižga. Enkrat na teden ji nasujem hrano v posodice, menjam vodo in očistim kletko. Zelo rada je tudi zunaj kletke. Najrajši sedi v kuhinji na elementu. Vsi jo imamo zelo radi.

Eva Šalamun

3. A NARAVOSLOVNI DAN NA TRAVNIKU IMA, ZATO SE NA SLIKAH VESELO SMEHLJA.

NAŠI DOSEŽKI

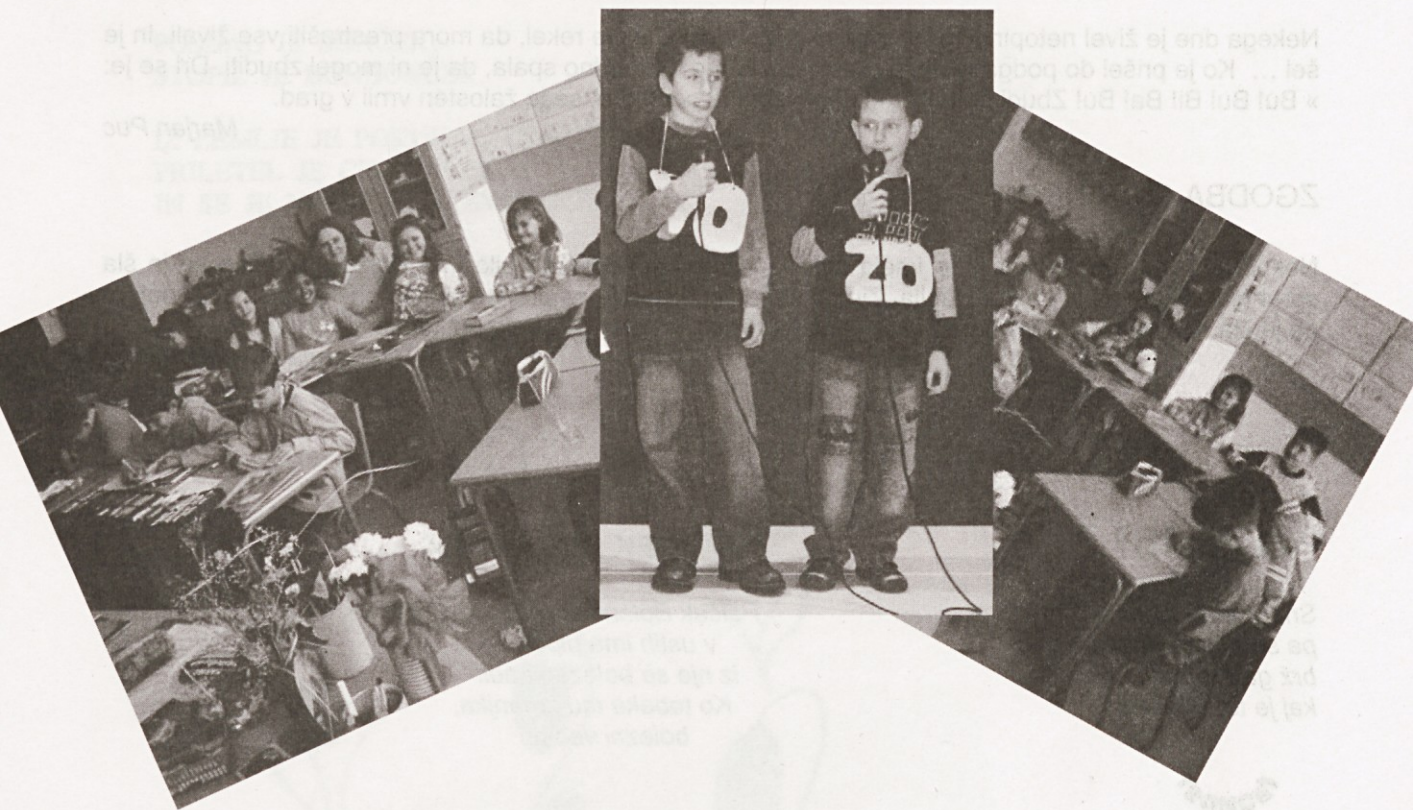
BRONASTO PRIZNANJE ZA MEDNARODNI

MATEMATIČNI KENGURU: Julijan Krajnc

PRIZNANJE ZA UVRSTITEV NA MEDOBMOČNO REVIO OTROŠKIH PEVSKIH ZBOROV: Edi Horvat, Haidi Zakelšek

ZLATA PRIZNANJE IZ TEKMOVANJA RAČUNANJE JE IGRA: Astrid Cep, Julijan Krajnc, Matevž Hernja

3. B RAZRED

NEKOČ STA ŽIVELA ...

RUMENA KAPICA IN PETER PAN

MAMA: Rumena kapica, bi peljala traktor na popravilo?

RUMENA KAPICA: Ja, mami, ampak bencina ni več.

MAMA: Rumena kapica, pojdi k Lisjaku po bencin, da bo traktor lahko peljal.

Rumena kapica je šla k lisjaku po bencin, a lisjak se je ravno pripravljaj na odhod.

RUMENA KAPICA: Dober dan, dober dan, gospod Lisjak.

LISJAK: Dober dan Rumena kapica. Ti lahko kako pomagam?

RUMENA KAPICA: Bencin potrebujem, prosim, mi ga lahko malo odstopite, gospod Lisjak?

LISJAK: Dam ti bencin. *Rumeni kapici izroči bencin.* Zdaj pa le pojdi. Adijo.

RUMENA KAPICA: Hvala, adijo.

*Rumena kapica gre domov po traktor in se odpravi k Petru Panu, da popravi traktor.**Prispe do Petra Pana.*

RUMENA KAPICA: Dober dan, Peter Pan.

PETER PAN: Dober dan, Rumena kapica, ti lahko kako pomagam?

RUMENA KAPICA: Lahko prosim popraviš traktor?

PETER PAN: Seveda, kaj pa je narobe?

RUMENA KAPICA: Motor se je pokvaril.

PETER PAN: Rumena kapica, do kdaj moram popraviti traktor?

RUMENA KAPICA: Do danes zvečer.

PETER PAN: Zdaj pa lahko greš v hišo k moji ženi na čaj.

Peter Pan popravi traktor, Rumena kapica pa se ob čaju naklepeta z njegovo ženo.

RUMENA KAPICA: Hvala, da si mi popravil traktor.

PETER PAN: Saj ni bilo nič takega. Na svidenje Rumena kapica.

RUMENA KAPICA: Adijo.

Rumena kapica se odpravi domov.

RUMENA KAPICA: Zdravo mami, sem že doma.

MAMA: Pridna, Rumena kapica, zdaj pa si le odpočij.

Tilen Ahec

STRAŠNI GRAD

Nekega dne je živel netopir, ki je služil za kroko Deko. Dek je rekel, da mora prestrašiti vse živali. In je šel ... Ko je prišel do podgane, je ni prestrašil, ker je tako trdno spala, da je ni mogel zbuditi. Drl se je: » Bu! Bu! Bi! Ba! Bu! Zbudi se!« Ker ni uspel zbuditi podgane, se je žalosten vrnil v grad.

Marjan Puc

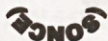
ZGODBA O PRINCESKI

Nekoč je živela princeska, ki je imela zelo lep grad. Princeski je bilo ime Kapica. En dan se je šla sprehajati po gozdu in se je izgubila. Zjutraj se je zbudila in je najprej poiskala nekaj za pod zob, potem pa je šla nabirat rože. Čez nekaj časa je našla hišico, v kateri je živela do konca svojih dni.

Giovanna G. Klarič (Žiža)

KAJ JE TO?

Sneg pada z neba,
pa še nekdo pride tja,
brž ga prepodi,
kaj je to, ugani ti.

Marina Železnik

PALČEK BOLANČEK

Palček Bolanček po gozdu hiti,
v ustih ima pipo,
iz nje se bolezen kadi.
Ko tobaka mu zmanjka,
bolezní več ni.

Rok Gorjanc

KO PIHAMO SVEČKE ...

Vsako leto, v mesecu marcu, praznujem rojstni dan. S starši okrasimo sobo, da je občutek prazničen. Takrat povabim najboljše prijatelje in prijateljice, da skupaj praznujemo, se zabavamo in igramo. Za rojstni dan vedno dobim torto in polno presenečenj, ki sem jih zelo vesel. S prijatelji nazdravimo in jemo dobrote.

Tudi jaz sem večkrat h komu povabljen na rojstni dan. Zame je praznovanje nekaj lepega, saj imam vedno, kadar me kdo povabi, občutek, da me ima nekdo rad.

Patrick Kovačič

PRI ZDRAVNIKU

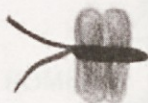
V četrtek smo se zbrali v šoli. Najprej smo šli v jedilnico po malico, potem pa na avtobus. Odpeljali smo se na Ptuj k zdravniku. Na avtobusu smo kartali in se pogovarjali. Pri zdravniku smo najprej čakali. Zdravnik je poklical Nina, Tilna, Marjana in mene. Pregledali so nam vid in sluh. Potem sem šel k zdravnici. Moral sem se prepogniti in povedati, če me kaj boli. Potem so me cepili v ramo. Samo malo je zapeklo, ampak bolelo me ni. Nato smo šli gledat televizijo. Pogovarjali smo se tudi o klopah. Ko smo v čakalnici čakali še na druge učence, smo pomalicali. Po končanem pregledu smo odšli na avtobus. Na avtobusu smo peli in se veselili.

Rok Gorjanc

POMLAD

POSIJAL JE SONČEK,
STOPIL JE BONBONČEK.

IZ ZEMLJE JE POKUKAL ZVONČEK,
PRILETEL JE CITRONČEK,
IN SE JE VSEDEL NA ZVONČEK.

MATEJA GORIŠEK 3.B

POMLAD

Zvončki in trobentice
veselo že cvete,
saj sonce posijalo je
in pomlad že prišla je.
Manuela Furek

NAŠI DOSEŽKI

BRONASTO PRIZNANJE ZA MEDNARODNI MATEMATIČNI KENGURU: Tilen Ahec, Lora Grobelšek
PRIZNANJE ZA UVRSTITEV NA MEDOBMOČNO REVIO OTROŠKIH PEVSKIH ZBOROV: Mateja Gorišek, Giovanna Klarič, Sara Korže
ZLATA PRIZNANJE IZ TEKMOVANJA RAČUNANJE JE IGRA: Tilen Ahec, Lora Grobelšek, Giovanna Klarič

3. RAZRED (osemletka)

MI SE IMAMO RADI

Moji starši so najboljši starši. Čeprav je ati, ki mu je ime Anton, pravijo mu pa Tona, ne živi z nama, še vedno moj ati. Moji mami je ime Majda in je najboljša mama na svetu. Ko pride ati na obisk, mi vedno kaj prinese. Mami pa se z mano rada igra in mi tudi kaj kupi. Nihče pa ne more nadomestiti mojih staršev, ker so moji starši najboljši starši!

Lucija Vilčnik

Lucija Vilčnik

Moja mami skrbi zame in za mojega bratca Davida, a včasih je tudi huda, če kaj ne ubogam ali kaj ne naredim. Takrat ko sem bil majhen, mi je preden sem šel spat, prebrala pravljico. Najbolj sem bil vesel, ko sva šla ven na igrišče. Včasih sva bila samo na dvorišču, ker ni imela časa iti na igrišče. Vesel sem bil tudi takrat, ko se je z mano igrala. Moja mami je res dobra mami.

Aljaž Kores

Moja mamica ima svetle lase in modre oči. V prostem času rada bere. Je zelo prijazna. Nam kuha, pere perilo in skrbi za higieno. Če sem poreden, je huda, včasih pa me tudi kaznuje. Ima nas rada. Rada ima smučanje, plavanje, rada hodi v hribe, na sprehode in kolesari. Hodi tudi v šolo, zato se mora veliko učiti. Od vsega pa ima najraje mene, sestro in atija. Vedno je pripravljena pomagati. Jaz jo imam rad. Z mano je prijazna. Pomaga nam pri nalogi in če česa ne znam. Želi si, da bi me vzgojila v dobrega in poštenega človeka. Ko kaj dobrega storim, me pohvali. Moja mamica je najboljša mamica na svetu.

Simon Ekart

Opisala vam bom svojo babico, atijevo mamo, ki živi z nami.

Moji babici je ime Stanka, stara je 64 let. Večkrat gre k frizerju, zato je vedno urejena. Zelo rada si kupi tudi kakšno novo oblačilo. Ko pridem domov, me babica čaka s kosilom. Vsa srečna jo objamem, ko mi skuha mojo najljubšo jed, joto. Babica tudi vozi avto. Ob sredah in petkih naju z bratom odpelje v glasbeno šolo na Ptuj. Z babico zvečer igra šah, včasih imam srečo in jo premagam. Ko ni doma staršev, grem k babici in zapleševa. Kadar je babica bolna, ji v posteljo nesem čaj in tople žemljice. Svojo babico imam zelo rada, saj je prijazna in vem, da ima tudi ona mene zelo rada.

Ana Šaše

Jaz sem Ana Karneža. Stara sem 10 let in hodim v 3. razred osemletke. Sem najmanjša v razredu. Rada se igram, pogovarjam in gledam televizijo. Predstavila vam bom svojo družino. Bratcu je ime Jure. Star je 9 mesecev. Zelo rad se plazi po tleh, se smeji, se igra in kakšno zagode. Imam ga rada ter se z njim veliko igram. Moja mama je Irena. Stara je 34 let. Dela kot profesorica na Poklicni in tehniški elektro šoli na Ptuju. Včasih mi pomaga pri domačih nalogah in učenju. Trenutno je na porodniški in skrbi za bratca. Atiju je ime Branko. Tudi on je star 34 let. Zaposlen je v podjetju Wrigley. Kljub temu, da ima tudi doma veliko dela, si rad vzame čas zame. Moja družina je najboljša družina. Hodimo na izlete, se zabavamo in se imamo zelo radi.

Ana Karneža

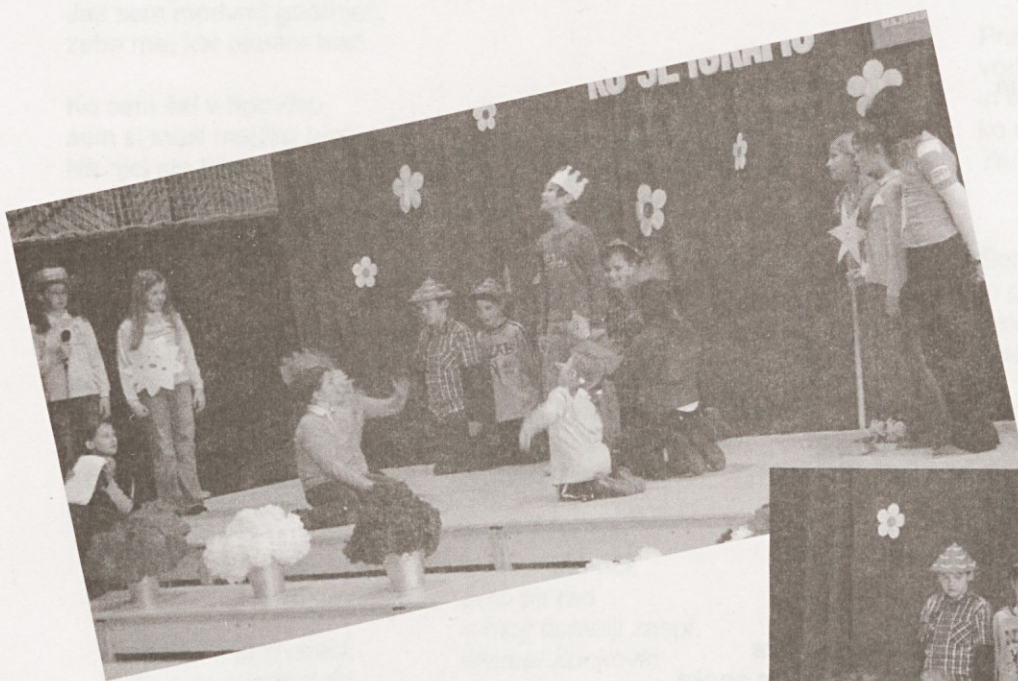
POZDRAV POMLADI

V četrtek, 16. marca, smo v telovadnici naše šole pripravili prireditev z naslovom »Pozdrav pomladi«, ki je bila posvečena predvsem našim mamicam.

V različnih točkah smo sodelovali učenci nižje stopnje. Voditelja sta bila učenca 4. razreda Tjaša in Tadej. Naš razred je nastopil z igrico »Zakaj kokoši živijo na zemlji?« Sama sem igrala eno izmed kokoši. Glede na odziv obiskovalcev mislim, da nam je uspelo dobro odigrati. Tudi drugi razredi so predstavili svoje točke, za katere so pridno vadili, na koncu programa smo otroci podelili vsem mamicam in ženam papirnato cvetje, ki smo ga izdelali sami.

V naši šoli smo pomlad že pozdravili in sedaj lahko le upamo, da nam bo s čim daljšimi koraki prišla naproti. Saj tega si vsi želimo, mar ne?

Ana Karneža

UTRINKI S PRIREDITVE POZDRAV POMLADI.

NAŠI DOSEŽKI

BRONASTO PRIZNANJE ZA MEDNARODNI MATEMATIČNI KENGURU: Matic Rakovec, Simon Ekart, Ana Karneža
SREBRNO IN ZLATO PRIZNANJE V VESELI ŠOLI: Ana Karneža

PRIZNANJE ZA UVRSTITEV NA MEDOBMOČNO REVIO OTROŠKIH PEVSKIH ZBOROV: Lucija Vilčnik, Katja Cmrečnjak, Ana Šaše, Ana Karneža, Nives Avguštin, Jerneja Gajser, Patricija Unuk

ZLATA PRIZNANJE IZ TEKMOVANJA RAČUNANJE JE IGRA: Matic Rakovec, Simon Ekart, Ana Karneža, Aljaž Kores

MOJA MALA OVČKA

Moja mala ovčka
cela bela je
kakor puhek z neba.

Moja mala ovčka
včasih nagajiva je,
kadar pa k zvezdicam pogleda,
vedno pridna je.

Moja mala ovčka
rada se igra,
kadar lačna je,
mi brž zabeketa.

Moja mala ovčka
rada se igra,
moja mala ovčka
rada me ima.

Patricija Unuk

TRI MUCE

Naša muca Šiba
je fina gospa,
saj je v bloku bila doma.

Druga muca je Kepica,
saj je bila tako majhna
kot snežna kepica.

Tretji naš muc
je z imenom Bleko,
a mama ga kliče Dreko.

Kim Čuhnik

MOJA MUCA

Ime ji je Tara,
to ime je zanjo moja sestra izbrala
in ji vedno,
tudi ko mene ni bilo,
jesti dala.

Njena dlaka
beli barvi je enaka,
dolge brke in črn smrček ima
in repek dolgi,
ki rada obrača ga.

Rada se crklja
in ker dolgo dlako ima
se ta povsod pozna.
Včasih ko se igra,
ti kremlje v kožo zasadi,
a to nič ne boli,
ker zanjo vsak potrpi.

Nives Avguštin

4. RAZRED (osemletka)

IGRALI SMO SE Z RIMAMI

Jaz sem medved godrnjač,
zebe me, ker nimam hlač.

Ko sem šel v trgovino,
sem si kupil majčko Lino.
Na njej sta bila
tudi dva cekina,
a za trgovino sta prefina.
Petra Cep

Računalnik mi nagaja,
ker virus v njem razsaja.
Ta virus je rdeč
in vsak čas ga bom vrgla v peč.
Ko pa bo v peči gorel,
bo mene srček bolel.
Tjaša Ahec

Nina Nana je plesala
in se z mucami igrala.
Muce so mijavkale,
krave mukale,
Nina Nana pa plesala
in se na ves glas smejala.
Vesna Kunstek

Glava se je naravo učila,
da bi dobro oceno dobila.
Tadej Tomanič

Prelepa pesem
se mi v mislih je posvetila,
saj o mojem mucku
je govorila.

Ima bel kožuh,
modre ima oči,
zelo pa rad
v moji postelji zaspi.
Marcel Žunkovič

Pravi prijatelj
vedno pomaga
in se ne hvali,
ko me premaga.
Tamara Sagadin

Šola stara zdaj sama stoji
in gleda,
kako se nova smeji.
Peter Vinkler

Mičo Čičo
je razbil svoj fičo.
Mitja Peršuh

Miza se je polomila,
zato je mama novo kupila.
Miza se je jezila
in je juho prevrnila.
Elvino Podbreznik

NAŠI DOSEŽKI

BRONASTO PRIZNANJE ZA MEDNARODNI MATEMATIČNI KENGURU: Vesna Kunstek, Tadej Tomanič
PRIZNANJE ZA UVRSTITEV NA MEDOBMOČNO REVIO OTROŠKIH PEVSKIH ZBOROV: Tadeja Babulč, Petra Cep, Tamara Sagadin
ZLATA PRIZNANJE IZ TEKMOVANJA RAČUNANJE JE IGRA: Vesna Kunstek, Tadej Tomanič, Tjaša Ahec, Elvino Podbreznik

5. A RAZRED (osemletka)

OCENE

Enka ni dobrega pritiska,
šolarje pri srcu stiska.

Grda dvojka je mašilo,
no, nekakšen red »za silo«.

Trojka je že lažja,
vsem lagodnežem najdražja.

Osrečuje vse štirica,
lahka kakor v zraku ptica.

A najlepša je petica,
kakor sonce boža lica.
Natalija Valant in Helena Turk

PREMAGOVALI SMO BELE STRMINE

V torek, tretjega januarja, zgodaj zjutraj, smo se zbrali pri novi šoli in se poslovili od zaskrbljenih staršev. Ob šesti uri je naš avtobus krenil na pot proti Domžalam, Kranjski Gori in dolini pod Poncami. Naš cilj je bila Planica. Pričakal nas je obnovljen, zelo lepo urejen planinski dom. Hitro smo se razdelili po sobah, se vselili in že pred kosilom smo poskusili prve korake na snegu, ki ga je bilo res ogromno. Učitelji so nas po preizkusu spretnosti iz smučanju razvrstili v tri skupine. Že po kosilu smo se ponovno znašli na smučeh. Eni smo usvajali prve korake smučarske šole, drugi pa so že »korajžno« vijugali po planinskih strminah. Po večerji je sledil družabni večer, v katerem smo podrobneje spoznali planinski dom in naše smučarske učitelje. Zvečer smo utrujeni od naporenega dne zaspali prej kot bi preštel do pet.

Naslednji dan nas je pričakalo še več snega. Dopoldne smo nadaljevali s smučarskim tečajem. Učenci v prvi in drugi skupini so se prvič odpravili na smučišče v Kranjsko Goro. Popoldne se je večina od nas prvič v življenju preizkusila tudi na tekaških smučeh. Zvečer smo se v skupinah pomerili v kvizu.

Četrtek je bil že predzadnji dan, zato je bilo treba pohiteti z usvajanjem smučarskega znanja. Po kratkem počitku za kosilom smo se podali na pot proti dolini Tamar. Hoja v visokem snegu skozi zasnežen Triglavski narodni park je bila precej naporna, ampak vredna ogleda. Utrujenost nas ni premagala in zvečer smo se vse sobe predstavile z zabavnim programom. Največ smo se nasmejali smučarskim skakalcem.

Zadnji dan, v petek šestega januarja, smo se vsi takoj po zajtrku odpeljali v Kranjsko Goro, kjer smo se smučali in se preizkusili v slalomu. Učitelj telovadbe je na kamero zabeležil naše smučarsko znanje. Veliko prehitro se je približal čas odhoda domov. V avtobusu smo peli, se smejali in zabavali, nekateri pa so tudi spali. Čeprav smo bili zaradi novoletnih praznikov za en dan prikrajšani, smo se lepo imeli in se naučili veliko novega in nekateri izmed nas so iz popolnih nesmučarjev postali dokaj dobri smučarji. Šola v naravi nam je bila vsem zelo všeč in vsem, ki se je niso udeležili, je lahko zelo žal. Škoda, da se taka stvar ne ponavlja vsako leto!

Martin Rober

NENAVADNA ROŽA

Nekoč sta živela mož in žena. Možu je bilo ime Jaka, ženi pa Marija. Bila sta revna, včasih tudi nista imela dovolj denarja za hrano, zato nista nič jedla. Nista mogla imeti otrok, zato sta imela polno rožo. Žena je imela najraje rdečo rožo, ki jo je imela že, ko je bila še majhna. Nekega dne pa je ta roža začela zelo rasti. Mož je začel plezati po njej. Ko je prispel na vrh, je ženi zaklical, da je zgoraj polno hrane. V žepu je imel nekaj vreč, zato je to hrano dal v vrečo in počasi se je začel spuščati z rože. Ko je splezal z rože, se je ta spet pomanjšala. Zvečer sta se mož in žena pogovarjala, da bosta morala obnoviti hišo in da za to nimata dovolj denarja. Naslednji dan je roža začela spet rasti. Mož je splezal po njej. Ko je prispel na vrh, je ves presenečen zagledal nekaj hrane in nekaj stvari za obnovo hiše. Žena mu je podala vrv, on pa ji je počasi spuščal vse stvari po vrvi, nato pa tudi sam splezal z rože. Ker sama nista mogla obnoviti hiše, sta šla prosit za pomoč sosede. Sosedje pa so bili nesramni in prevzetni, zato jima niso hoteli pomagati. Zvečer sta bila žalostna, ker jima nihče ni hotel pomagati pri obnovi hiše. Naslednje jutro je roža spet zrasla, z nje so začeli prihajati možje in začeli obnavljati hišo. Ko so končali, sta jima mož in žena ponudila hrano, ki sta jo še imela. Možje so se najedli, dali možu in ženi hrano z rože in odšli. Naslednji dan je roža začela spet rasti, ampak le malo. Mož je začel plezati po njej. Ko je prispel na vrh, je zagledal polno različnih strojev. Začel jih je dajati na tla. Ko je splezal z rože, je stroje odnesel v hišo. Hiša je bila popolna, toda nekaj je manjkalo – otroški smeh. Mož in žena sta bila še vedno žalostna. Želela sta si vsaj enega otroka. Naslednji dan je roža začela spet rasti in mož je začel plezati po njej. Na roži je bilo polno otrok: devet deklic in devet dečkov, skupaj torej osemnajst otrok. Mož jih je skrbno spuščal z rože. Ko so prispeli na trdna tla, sta mož in žena opazila, da imata premalo hišo in spraševala sta se, kam bosta dala vseh osemnajst otrok. Naenkrat pa, kot da bi roža kihnila, in hiša je postala velika. Otroci so hitro odšli v svoj novi dom. Tako so vsi srečno živeli do konca svojih dni.

Natalija Valand

SPOMINI NA MOJO NAJLJUBŠO IGRAČO

Igrača je nekaj, s čimer se lahko igraš v prostem času. Ko sem bil v tretjem razredu, sem si zelo želel imeti vrtavko. Takšno, ki se zavrti, ko potegneš vrvico. Prosil sem starše, če bi mi jo kupili, vendar je bila predraga. V šoli je imelo takšno vrtavko kar nekaj učencev, ki so mi včasih pustili, da sem tudi jaz lahko kdaj zavrtel kakšno izmed teh pisanih igrač. Kadar je kateri sošolec prinesel v šolo novo vrtavko, sem bil malo žalosten, kajti zelo sem si jo želel tudi sam.

Neko sobotno jutro pa smo šli v trgovino po večjem nakupu. Na polici v trgovini sem jo zagledal. Še enkrat sem prosil starše, da bi mi jo kupili. Mamica je pogledala, koliko stane. Bila je malce znižana in takrat sem jo dobil – čisto mojo vrtavko. Vendar pa sreča ni trajala dolgo, saj sem odšel k prijatelju, ki je tudi imel vrtavko, zato sva se šla z njima bojevat. Nekajkrat sva to ponovila in z moje je odletel košček plastike. Tega nisem takoj opazil, zato sem se še naprej bojeval. Popolnoma sem jo uničil. Od takrat naprej leži v omari in je ne uporabljam več. S tem dogodkom sem se težko sprijaznil, naučil pa sem se, da moramo na igrače paziti in zanje skrbeti, čeprav sem sedaj že seveda velik in igrač že zdavnaj ne uporabljam več.

Gregor Korez

PREIZKUSI SE V ZABAVNEM KVIZU

- Kako pogosto se izvajajo olimpijske igre?
 - Vsake tri lete.
 - Vsakih šest let.
 - Vsaka štiri leta.
- Kako se imenuje knjiga, v kateri so zbrane vse besede po abecednem redu z navedeno izgovorjavo in pomenom za vsako besedo?
 - Seznam.
 - Slovar.
 - Pravopis.
- Kateri prijatelj Miki Miške je vedno oblečen?
 - Pepi.
 - Racman Jaka.
 - Pluton.
- Katero odrsko delo uprizarja zgodbo s plesom?
 - Drama.
 - Balet.
 - Tragedija.

5. Katero potniško ladjo so leta 1985 našli na dnu Atlantskega oceana, 73 let po tem, ko je potonila?
- A) Titanik.
 - B) Viktorijo.
 - C) Mayflower.

Helena Turk in Natalija Valand

REŠITVE: 1c), 2b), 3b), 4b), 5a)

POMLAD

Ko pomlad se prebudi,
prvi zvonček zazeleni.
Dečki in deklice v naravi
se vsi igrajo,
saj pomlad
zelo radi imajo.

Helena Turk

Sonce obsije vse vasice,
v vsako hišico prinese
dobre volje,
da bi bili vsi srečni
in bi se imeli lepo
pa tudi čebelicam to
v najlepše veselje bo.

NAJDI BESEDE, KI SO SKRITE.LAHKO JIH IŠČEŠ:

→, ←, ↓, ↑, ↘, ↙

NAŠI DOSEŽKI

BRONASTO PRIZNANJE ZA
MEDNARODNI MATEMATIČNI
KENGURU: Martin Rober, Lara
Polanič, Tomi Polajžer, Nastja
Korez

T	P	I	S	M	O	T	E	L	E	F	O	N	O
M	Š	O	L	A	C	I	P	O	G	E	N	S	K
O	A	B	O	L	A	N	K	A	R	A	N	J	O
R	H	T	V	U	P	I	S	A	L	O	K	N	O
J	I	S	E	I	S	N	U	A	V	E	T	E	R
E	Š	L	N	M	M	T	R	N	O	R	O	K	A
K	A	O	Š	R	A	H	A	A	N	K	R	O	G
N	S	V	Č	A	J	T	D	A	R	G	A	N	O
J	O	E	I	V	Š	D	I	J	E	U	Š	E	S
I	N	N	N	L	P	E	A	K	Š	M	U	C	A
G	C	I	A	J	E	Ž	S	Ž	E	I	G	L	U
A	E	J	D	A	R	T	A	K	R	C	U	L	A
O	M	A	R	A	K	L	O	P	P	A	M	A	M

MATEMATIK,SLOVENŠČINA,BOLAN,OSNOVNA,ŠOLA, MAJŠPERK,
NOS, ŠAH, DAN, URA, HIŠA, PREŠERNOV,MORJE, ČAJ,
MRAVLJA,PISMO,LETO,KLOP,GRAD,SLOVENIJA,LAŽ,PISALO,
TELEFON,USTA,VETER,KNJIGA,DEŽ,AS,KARA,ROKA,OPICA,
OMARA,SNEG,GUMICA,KROG,CULA,IGLU,MAMA,MUCA,ONA,GOS
OKNO,OKO, SONCE, NJO

REŠITEV:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Tina Hajšek

KOLORIRANA RISBA, Miha Božičko

RISBA PO GLEDALIŠKI PREDSTAVI KALISTO 7, Staša Frlež
5 . B RAZRED (osemletka)

8. Kataro pomladsko ladjo so leta 1962 našli na dnu Atlantskega oceana, 73 let po tem, ko je potopila?

A) Titica

ŠPORT IN SMEH NA TEKAŠKIH SMUČEH

V torek, 3. 1. 2006, smo zjutraj ob 6. uri odšli iz Majšperka proti Planici. Ko smo prispeli, smo poslušali učitelja, ki nam je predstavil dom Planica. Nato smo odšli v sobe in razpakirali.

Teh nekaj dni sem se imel zelo lepo, najboljša pa mi je bilo v sredo, ko smo imeli tek na smučeh. Učiteljica Mina in učitelj Domen sta nam povedala nekaj o teku na smučeh, nato pa smo odšli proti progi. Tam smo imeli prvi krog za ogrevanje, nato pa je potekalo razdeljevanje v skupine. Jaz sem bil v skupini, ki jo je vodila učiteljica Mina. V skupini smo se najprej z različnimi igrami ogreli, nato pa smo nekaj krogov tekli. Potem smo se spuščali po strmini in se v plugu zaustavljali. Čez 25 minut sem moral čevlje in smuči zamenjati s sošolcem, ker je bilo zelo malo čevljev. Ko sem končal s tekom, smo odšli z razrednikom in nekaj sošolci pogledat skakalnico. Najprej smo si ogledali 90-metrsko skakalnico, nato pa še velikanko. Po ogledu smo odšli nazaj proti domu. Tam smo se preoblekli in šli na večerjo.

Ta dan zimske šole mi je ostal najbolj v spominu.

Nejc Lovrenčič

V sredo, 5. 1. 2006, smo imeli v zimski šoli v naravi na urniku tek s tekaškimi smučmi. Vsem se je zdelo, da bo to čudovita dogodivščina, zato smo nanjo komaj čakali. V sredo smo si šli pomerit tekaške čevlje. Učiteljica Mina nam je dajala čevlje, mi pa smo jih pomerili, ampak ker je bilo tekaških čevljev z manjšimi številkami premalo, smo si jih posojali. Vsi smo komaj čakali na popoldan, ko smo se odpravili na tekaško progo. Nadeli smo si smuči, kar nas je malo mučilo, saj so čevlji drugačni kot pri alpskem smučanju in tudi smuči so nekoliko tanjše. Moram priznati, da mi je za začetnika šlo kar dobro. Tekli smo v vrsti, in sicer smo tekali v krogu. Čeprav smo velikokrat padli, smo na ustih ohranili nasmehe. Ko nas je učitelj Domen odpeljal na vrh hriba, me je bilo malo strah, ker nisem znal dobro zavijati, a sem prispel na konec proge živ in zdrav. Ko se je začela spuščati tema, smo se vrnili v dom Planica.

Ta prvi tek s tekaškimi smučmi mi bo ostal večno v spominu in poskusiti bi ga želel še velikokrat.

Jan Žnidar

JUTRO

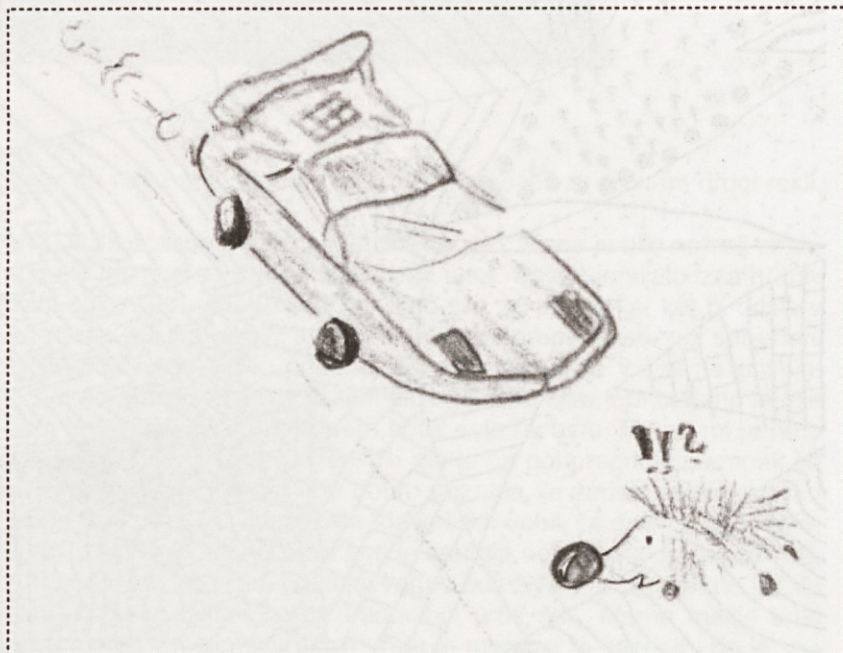
Ko se jutro prebudi,
se sonce nasmeji.
Ptički žvrgolijo,
pesmi lepe se vrstijo.
Pesmi travnik prebudijo,
rože lepe zacvetijo,
čebele rože oprashijo
in nam med za zajtrk naredijo.

Žan Žnidar

AVTO IN JEŽEK

Po cesti avto drvi,
sredi ceste pa ježek stoji.
Avto s hitrostjo 300 km/h
proti ježku drvi.
Ježku hitrost nažene strah v kosti
in s ceste se mu mudi.

Ježek jih odnese brez prask in sledi
in z vsemi kostmi v gozd odhiti.
V gozdu novico o hitrem avtu sporoči.
Naslednji dan se s tem avtom
v gozdu vozijo vsi.
Jan Žnidar

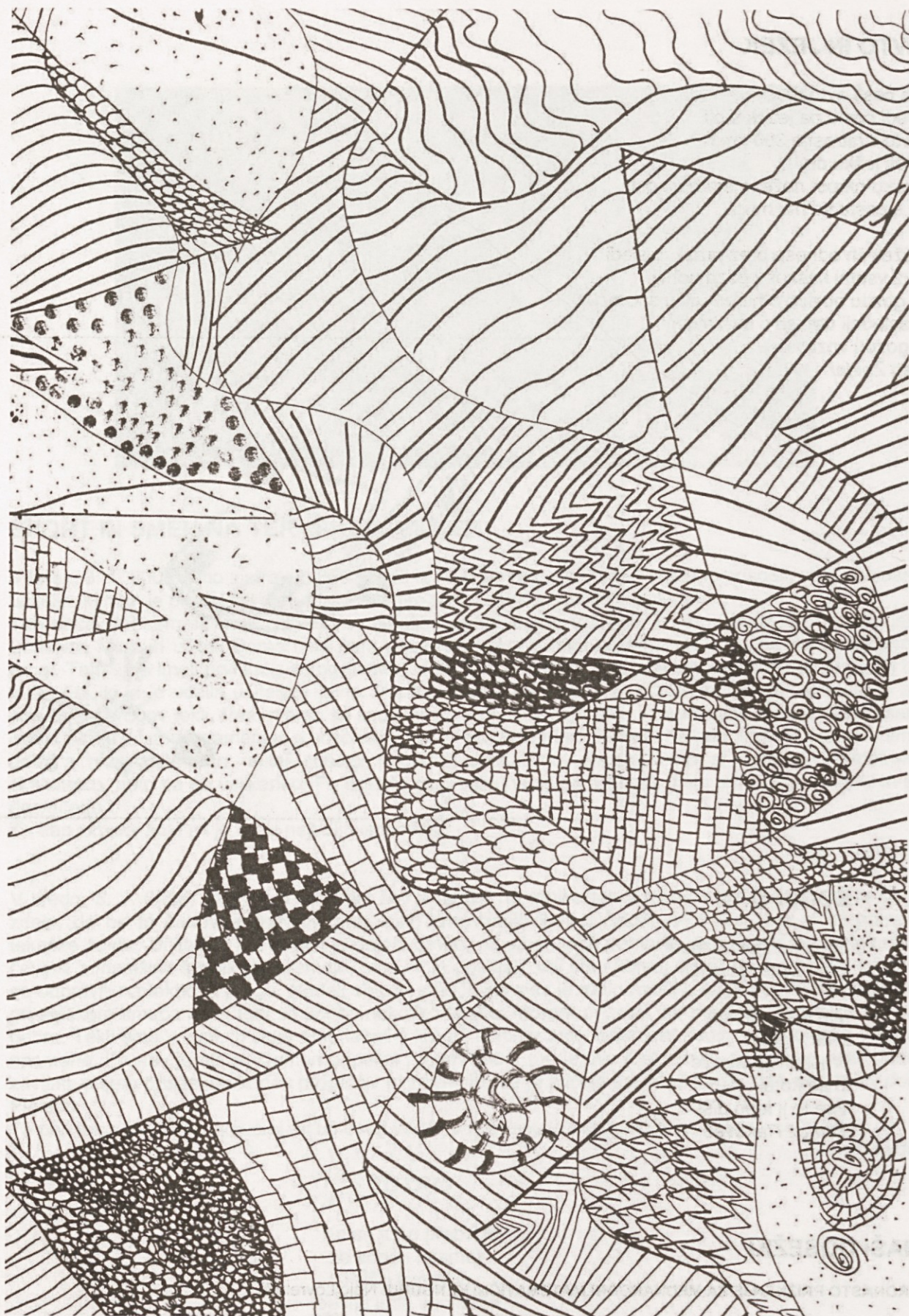
ŽOGIN DAN

Žoga se zjutraj zbudi
in se z igro zbistri.

Meče se na koš,
brca v gol,
preskakuje mreže
in se kotali.
Vse to ji lepo diši.
Tomaž Rakovec

NAŠI DOSEŽKI

BRONASTO PRIZNANJE ZA MEDNARODNI MATEMATIČNI KENGURU: Nejc Lovrenčič

RASTER, Klemen Jeza

7. A RAZRED

STRAH IMA VELIKE OČI

Kaj je strah? Strah je nekakšen odpor do neke reči, ki je še nikoli nismo počeli ali so nam drugi rekli, da je strašna in grozljiva.

Različni ljudje imajo različne strahove, ki jih sčasoma morda tudi premagajo. Mene je bilo najbolj strah, ko sem se vpisal v šolo. To se je zgodilo nekega sončnega poletnega jutra. Sonce je sijalo izza hribov in prav počasi so sončni žarki začeli »oblizovati« strehe hiš. Z mamo sva se pripravila, kot bi odšla v vrtec. Ko sva se nekaj časa peljala, me je postalo strah. Mamo sem začel prepričevati, naj spremeni smer vožnje in me odpelje v vrtec. Mama mi je samo pomirjajoče odgovorila, da v šoli ne grizejo. Ampak mene to ni pomirilo. Počasi sva se približevala šoli in tem bliže kot sva bila, tem bolj me je bilo strah. Ko je mama ustavila avto, sem hotel izstopiti, ampak sem hotel ostati v avtu. Mama mi je nato rekla, da prej ko končava z vpisom, prej bom lahko šel v vrtec. To me je na pol prepričalo, ampak še vedno sem vztrajal, da lahko greva v vrtec. Ker me je mama dobro poznala, je vedela, da imam rad čokolado in da bi storil skoraj vse, da bi jo dobil. Zato mi je rekla, da jo bom dobil, če grem z njo v šolo, da se vpišem. Stopil sem iz avta in šel z njo proti šoli. Na pol poti je srečala nekoga, ki ga je poznala, jaz pa ne. Ker je začela kramljati z neznancem, sem jaz postajal vedno bolj živčen in znova me je bilo strah. Ko se je mama nehala pogovarjati, se nisem hotel premakniti proti šoli. Mama me je spet spomnila na čokolado in tako sva šla naprej. Stopila sva skozi vrata in meni se je zazdelo, da je vse tako veliko ter da bo vse padlo name. Mama je nekega učenca vprašala, kje je socialna delavka. Počasi sva hodila, pri tem pa sem vseskozi hodil blizu mame. Prišla sva v pisarno socialne delavke in mama je začela urejati, podpisovati vse mogoče papirje in še kaj, česar nisem poznal. Čez dobre pol ure je mama rekla, da greva. Bil sem zelo vesel in komaj sem čakal, da odideva. In res, končno sva bila v avtu. Začela sva se peljati, sam pa sem v glavi razmišljal, kako bom vse to povedal prijateljem v vrtcu: mamo sem čez nekaj časa spomnil, da mi še mora kupiti čokolado.

Ta dan mi je za vedno ostal v spominu. To je bil moj največji strah v življenju. Za tem me ni bilo več strah takšnih ustanov.

Simon Babulč

PISALI SMO BASNI

BOJ SE TISTEGA, KI SPREDAJ LIŽE, ZADAJ PRASKA

Volk se je nekega dne sprehajal blizu doma od jagnjeta. Hotel si je privoščiti jagnje za kosilo, vendar si je premislil. Ker je iz hiške lepo dišalo, je ves prijazen potrkal na vrata. Ko je jagnje odprlo vrata, se je prestrašilo in hotelo vrata zapreti, vendar je volk dejal: »Ne boj se me jagnje, nič ti ne bom storil, samo nekaj dobrot iz tvoje kuhinje bi poskusil.« Jagnjeta je strah minil, saj je volk izgledal zelo prijazen. Odprlo mu je vrata in ga povabilo v kuhinjo. Jagnje je volku zaupalo, volk pa je pojedel vse njegove dobrrote, na koncu pa še jagnje.

Rosana Majhenič, Saša Galun

LISICA IN ZAJEC

Živela je zajčja družina, ki so jo sestavljali mama in sedem zajčkov. Vsi zajčki so lahko skakljali zunaj po trati, le najmlajši zajček je moral ostati v zajčji luknji. Mama mu je zmeraj pravila: »Ne hodi ven, ne veš, kako nevarna je lisica!« Vendar je mali zajček ni poslušal in nekega dne je pobegnil v gozd. Mimo

njega je priskakljala lisica in spregovorila: »Kam pa kam, mladi zajček? Pridi k meni v hišo, da se boš malo okrepčal.« Zajček jo je vprašal: »Kdo pa si ti, oranžno rjava žival?« Lisica mu je odgovorila: »Sem le majhna prijazna žival.« Mali zajček ji je verjel in šel z lisico v njeno domovanje. Lisica ga je nato zaprla v hišo in čakala, da se voda v kotlu segreje, vendar je pozabila na okno, ki je bilo odprto. Zajček je to opazil in smuknil skozi odprtino. Ko je prišel domov, ga je presrečna mama najprej močno stisnila k sebi, nato pa rekla: »A vidiš, kdor ne uboga, ga tepe nadloga.«

Sebastijan Kužner

NAJPOMEMBNEJŠE V MOJEM ŽIVLJENJU ...

Brez razmisleka bi bilo na to vprašanje težko odgovoriti, vendar mislim, da za vsako vprašanje obstaja tudi odgovor. Odgovarjam ti takole: zame je najpomembnejše v življenju, da se imajo ljudje radi, da je mir in da ti ni nikoli dolgčas.

Sebastijan Kužner

Za vsakega je v življenju nekaj najpomembnejše. Zame je najpomembnejša družina in prijatelji. Z njimi se lahko pogovarjam in jim zaupam vse težave in skrivnosti. Če ne bi imela svoje družine in prijateljev, življenje ne bi imelo več smisla. Rada imam ljudi, zato si želim, da so prijazni, iskreni in poštene. Veliko pa mi pomeni tudi narava in živali.

Urška Mesarič

Vprašanje, kaj je zame najpomembnejše v življenju? No ja, zame je najpomembnejše to, da imam svojo družino, ki jo imam zelo rad.

Jaka Princ

Veš, danes je pač tako, da odrasli večinoma časa preživijo v službi. Vedno manj imajo prostega časa, zato ga poskušajo vedno boljše izkoristiti. Najpomembnejše je v življenju, da imaš prijatelje in da ko imaš otroke, ne pozabiš na njih.

Valentin Novak

Vsaki osebi so različne stvari pomembnejše v življenju. Meni so najpomembnejša naslednja vodila: imej rad ljudi, odpuščaj in zavedaj se, kaj hočeš doseči.

Saša Galun

NAŠI DOSEŽKI

BRONASTO PRIZNANJE ZA MEDNARODNI MATEMATIČNI KENGURU: Sebastijan Kužner, Valentin Novak, Kristijan Krajnc

SREBRNO VEGOVO PRIZNANJE: Sebastijan Kužner

1. MESTO V KATEGORIJI 7. RAZREDOV – REGIJSKO TEKMOVANJE – PROJEKT PHARE: Jan Haložan

5. MESTO V KATEGORIJI 7., 8. IN 9. RAZREDOV – REGIJSKO TEKMOVANJE – PROJEKT PHARE: Sebastijan Kužner

BRONASTO PRIZNANJE IZ ZNANJA LOGIKE: Sebastijan Kužner

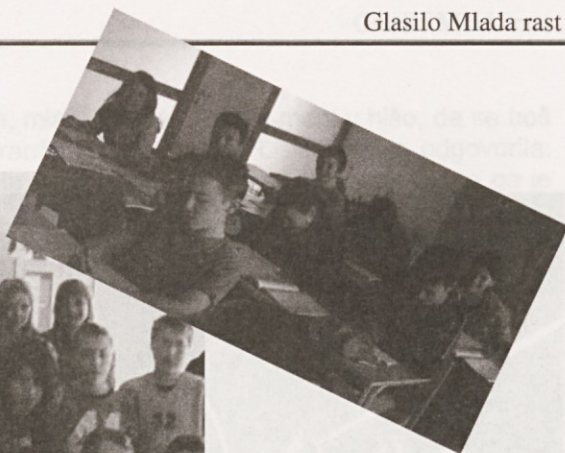
BRONASTO PRIZNANJE IZ VESELE ŠOLE: Jan Haložan, Sebastijan Kužner, Valentin Novak

SREBRNO PRIZNANJE IZ VESELE ŠOLE: Valentin Novak

SNEŽNA POKRAJINA – LINOREZ, Sebastijan Kužner

7. B RAZRED

NAJPOMEMBNEJŠE V MOJEM ŽIVLJENJU ...

Jaz mislim, da v življenju ni pomembnejšega od družine, staršev in prijateljev ... Skratka osebe, ki jih iz srca ljubiš. Pa še te ne smeš nikoli soditi po zunanosti. Ne da bi ti preveč govorila – pomemben je pravi prijatelj – prijatelja je pravi le tedaj, ko ti iz srca pove v obraz, da te ima rad.

Lea Lampret

V življenju mi največ pomeni druženje s prijatelji in ljubezen do staršev. Ljubezni in pravih prijateljev ne more kupiti noben denar.

Jakec Kamenšek

Kaj je najpomembnejše v življenju? Najpomembnejše v življenju je prijateljstvo, sreča, zdravje, ljubezen do staršev, sorodnikov ... In pa v teh letih – najstniška ljubezen!

Ana Gorišek

Za mene je v življenju najpomembnejše, da imaš prijatelje, se zabavaš in nekaj dosežeš v življenju, da imaš dobro izobrazbo, da si srečen, da si zadovoljen sam s sabo, da uresničiš cilje, ki si jih želiš. Zelo pomembno je tudi, da si pošten, dober, solidaren, resnicoljuben.

Maruša Križanec

To je moja družina. Družina je za mene najpomembnejša stvar na svetu. Brez njih ne bi imel veselja, ljubezni in sreče.

Daniel Lešnik

Tvoje vprašanje je na pogled lahko, odgovor pa še zdaleč ne. Morda sem še v tistih letih, ko se moje vrednote precej hitro spreminjajo. Mislim pa, da je najpomembnejša biti zdrav, vse ostalo pride kasneje.

Kristijan Gajšek

ČE BIL BI UČITELJ

Če bil bi učitelj,
bi bil pravi mučitelj,
vzgojnih kazni pravi izumitelj.

Če imel bi »dober dan«,
potem bil bi ves nasmejan,
z dobro voljo še obdan
in ne preveč strogo naravnjan.

Prav gotovo bil bi strog
in s šibo hodil naokrog,
da bi res se me vsi bali
ter kot vojaki v vrsti stali.

Če beseda ne bi nič zalegla,
bi pa šiba luč zagled`la
in učenca bi po riti spekla,
da bi solza mu po licu stekla.

Učenci niso taki,
da postali bi bedaki,
zato se morajo naučiti
in si ustrezna znanja pridobiti.
Nikola Erbus

PRIJATELJ

Pravi prijatelj je do tebe prijazen.
če si ti lačen,
ima tudi on želodec prazen.
Nikoli te ne tepe in
ti ni »fauš«,
razen če se le pretvarja
in je vse skupaj le velika laž.

Nikoli zagotovo ne veš,
če pravega prijatelja imaš,
dokler določena situacija
ne postavi na preizkušnjo prijateljstva.

Dostikrat misliš,
da je nekdo tvoj prijatelj,
ti pa si njegov denarni vlagatelj.
Morda naivno uživaš v vajini sreči,
on pa te razglaša v luči rdeči.

Kot pravijo: pravega prijatelja spoznaš v nesreči
in mislim, da bo še dolgo do tega,
ko bom tudi jaz mogel reči,
da pravega prijatelja imam,
takega, ki je vreden, da ga rad imam.
Jakec Kamenšek

PRIJATELJ

Lepo je vedeti,
da obstaja nekdo,
ki s teboj deli trenutke
srečne in žalostne.

Nekdo,
ki te podpira in razume;
nekdo, ki misli nate
tudi ko te ni zraven.

Lepo bi bilo,
če bi vsak izmed nas
poznal takšnega človeka,
kajti takemu človeku
pravimo PRIJATELJ.
Ana Gorišek

PES IN MAČKA

Nekoč je bil na kmečkem dvorišču pravi mali živalski vrt. Živali so se dobro razumele, saj so imele zvestega gospodarja – psa. Usoda gospodarja je bila kruta, saj so živali dobile novega gospodarja, psička Pazija. Bil je zveličan in prevzet, kar pa mucu Maci ni odgovarjalo. Ko sta se nekega dne srečala, je mačka okregala psa: »Zelo si predrzen, da se upaš tako obnašati pred ostalimi živalmi!« Pazi pa jo zavrne: »Kako si upaš takole govoriti o meni?!« »Saj nič drugega ne rečem kot to, da nas poskusi razumeti,« je rekla Maca. A to ni nič zaleglo. Pes se je še huje obnašal do živali – se kregal na njih, jih grizel, poniževal ... Bil je mrzel zimski dan in potok je bil pod ledom, ki je bil na določenih mestih zelo tanek. Pes ni bil pazljiv in je bil padel vanj. Skoraj bi se utopil, toda zadnji trenutek ga je rešila mačka. Pes se ji je zahvalil in od takrat sta bila zelo dobra prijatelja. Spoznal je, da prijatelje ne moreš dobiti pod prisilo, z grožnjami in ustrahovanjem, ampak pride prostovoljno, najpogosteje pa se pokaže v nesreči.

Lea Lampret in Sandra Križanec

NAŠI DOSEŽKI

BRONASTO PRIZNANJE ZA MEDNARODNI MATEMATIČNI KENGURU: Maruša Križanec, Lea Lampret

BRONASTO PRIZNANJE IZ ZNANJA LOGIKE: Nikola Erbus, Maruša Križanec

BRONASTO PRIZNANJE IZ VESELE ŠOLE: Lea Lampret, Sandra Križanec, Maruša Križanec

SREBRNO PRIZNANJE IZ VESELE ŠOLE: Maruša Križanec

VAZA – LINOREZ, *Nikola Erbus*

8. A RAZRED

TI IN JAZ

Sonce sije,
melodija mi kar iz srca bije.
Rožica cveti,
nakar na njo čebela preleti.

Ti si moja čebelica,
ki je priletela na ljubezen.
Ker ljubezen cveti,
mislimo na lepše dni.

Matic Vinkler

Spoznala sva se na siv jesenski dan,
a moj srček s sončkom bil je obsijan.
S poljubi, objemi in lepimi besedami.
Moje srce si osvojil, nato pa si me zapustil.

Marjana Purg

LJUBEZEN

Ljubezen ne pozna meja,
Je gluha in slepa,
Upreti se ji ne da,
Boli, a vseeno je lepa.
En pogled, čeprav le bežen,
Zdrami naj tvoje srce,
En poljub, iskren in nežen,
Naj v srcu iskrico prižge.

Saša Serdinšek

NAŠI DOSEŽKI

BRONASTO PRIZNANJE ZA MEDNARODNI MATEMATIČNI KENGURU: Vid Topolovec, Darko Zakeššek

SREBRNO VEGOVO PRIZNANJE: Vid Topolovec, Darko Zakeššek

ZLATO VEGOVO PRIZNANJE: Vid Topolovec

BRONASTO PRIZNANJE IZ VESELE ŠOLE: Darko Zakeššek

SREBRNO PRIZNANJE IZ VESELE ŠOLE: Darko Zakeššek

BRONASTO IN SREBRNO STEFANOVO PRIZNANJE: Vid Topolovec

BRONASTO PROTEUSOVO PRIZNANJE: Darko Zakeššek

8. B RAZRED

ČAKAM

Stojim na postaji
in čakam na vlak.
Daljši in daljši
trenutek je vsak.

Čakam na tebe ...
Obljubil si!
Zdaj pa mudi se,
a tebe ni.

Iščem razloge,
da te ni.
Odštevam minute,
bojim se.

Vlak je prispel
in jaz stopim vanj.
Upam, da kmalu
pozabim nanj.

Vesna Štih

ZAVIST

Zavist se med nami pojavlja
in z nami živi.
Rada se z lepim postavlja,
to drugim taji.

Zavist je med nami prisotna
vse dni.
Posebej takrat,
ko sosedov se avto lepši nam zdi.

Zavest ne nameni drugemu
lepega pogleda – nasprotno,
ves čas je zavistna, se zase drži
in mrko gleda.

Zavisti izognemo se takrat
ko pojdemo – brez zavisti
od vrat do vrat.

NAŠI DOSEŽKI

BRONASTO PRIZNANJE ZA MEDNARODNI MATEMATIČNI KENGURU: Primož Petek, Janez Dolšak, Blaž Šaše, Janja Lorber

SREBRNO VEGOVO PRIZNANJE: Primož Petek, Janez Dolšak, Blaž Šaše, Janja lorber

ZLATO VEGOVO PRIZNANJE: Vid Topolovec

BRONASTO PRIZNANJE IZ VESELE ŠOLE: Janez Dolšak

SREBRNO PRIZNANJE IZ VESELE ŠOLE: Janez Dolšak

BRONASTO STEFANOVO PRIZNANJE: Janez Dolšak

BRONASTO PROTEUSOVO PRIZNANJE: Janez Dolšak

BRONASTO PRIZNANJE IZ ZNANJA LOGIKE: Primož Petek, Mojca Jernejšek, Janez Dolšak

BRONASTO PRIZNANJE IZ ZNANJA ZGODOVINE: Vesna Štih

RISBA – TIHOŽITJE, *Robin Fidler*

9. A RAZRED

VIDEL SEM NATANKO, ŠE DANES VIDIM

Velikokrat delamo napake, ki se jih zavedamo šele kasneje. Čeprav smo razočarani nad sabo, se to ne da več zbrisati iz spomina.

Bil sem v sedmem razredu in moral bi biti vprašan. Nepripravljen sem prišel v razred in začel sošolca nagovarjati, da bi se javil namesto mene. Obljubil sem mu vse, samo da ne bi bil jaz vprašan. Tudi sam se ni učil, saj je vedel, da ni na vrsti. Nenehno sem ga nagovarjal, a je nasprotoval mojim besedam. Čez nekaj časa sem prenehal in se napotil v učilnico, kjer sem čakal na začetek ure. V trenutku, ko je v razred stopila učiteljica, mi je postalo vroče, začel sem se znojiti in tresel sem se. Učiteljica me že pokliče pred tablo, ko zaslišim glas učenca, ki sem ga nagovarjal. Javil se je namesto mene. Začutil sem olajšanje in spoznal pravega prijatelja. Vendar se je moje veselje zelo hitro končalo, kajti videl sem, da bo učenec dobil negativno oceno. Učiteljica ga je začela spraševati, zakaj se je javil, če je bil tako nepripravljen, vendar je on le skomignil z rameni in se usedel. Niti pogledati ga nisem upal, tako me je bilo sram. Njemu se je vpisala nezadostna ocena, meni pa grd spomin na eno izmed ur matematike. Učenca sem vprašal, kaj želi imeti za zahvalo, a on se je le obrnil in odšel. Videl sem, da je razočaran. Ko razmišljam, se mi zdi, da sploh nisem kriv, pa vendar mi nekaj govori, da sem bil jaz krivec za njegovo oceno. To »izkušnjo« si bom zapomnil za vedno, pa čeprav je bilo to v osnovni šoli, ko sem razmišljal samo po svoje.

Iz tega dogodka se lahko naučimo, da je po toči zvoniti prepozno. Od takrat vedno premislim, kaj bom storil, da ne bo še enega razočaranja.

Žiga Vedlin

EXLIBRIS, Nina Šilovinc

EXLIBRIS, Mojca Brglez

9. B RAZRED

NAJBOLJŠEMU RAZREDU NA SVETU

V življenju pridejo trenutki, ko najbolj potrebujemo prijatelje. Take, ki nam stoje ob strani in so pripravljeni narediti kar koli ali oditi kamor koli. HVALA 9. B, DA STE TOČNO TAKI!!!

Nastja Serdinšek

KANČEK MODROSTI IN UČENOSTI

Verus amicus est tamquam alter idem!
(Pravi prijatelj je kot drugi jaz ...)

Izberi zaposlitev, ki jo imaš rad ... in
ne boš delal niti dneva v življenju!

Prijateljstvo je najtežje razložiti. Ne naučiš se
ga v šoli. Toda, če se nisi naučil pomena
prijateljstva, se v življenju resnično nič nisi
naučil. (Muhammed Ali)

Če se ničesar ne bojiš, tudi ne ljubiš nič. In če nič ne ljubiš, kakšno radost imaš v življenju?
(Sean Connery)

Jasmina Rep

SPOMINI NA ŠOLSKE DNI

Težko je opisati dogodke iz preteklih dni ali let, saj jih je bilo že ogromno. Čez vseh osem let osnovne šole se mi je zgodilo veliko smešnih doživetij. Predstavila vam bom enega iz lanskega leta v matematični učilnici stare šole.

Ko je zazvonil zvonec, je učiteljica matematike stopila v učilnico in učenci smo se umirili. Učiteljica je vpisovala v dnevnik in mi smo ponovno postali nemirni in glasni. Pogovarjali smo se drug z drugim. Učiteljica je vstala in nas pomirila. Nato nam je razložila snov in dala delo v delovnem zvezku ter izustila: »Sedaj pa čisto tiho, da slišimo miške.« Vse je bilo tiho, vsi smo marljivo delali. Sedela sem v prvi klopi blizu umivalnika. Učiteljica je sedela pri svoji mizi in gledala v knjigo. Pogledala sem proti umivalniku, saj se mi je zazdelo, da se je nekaj premaknilo. In kaj sem videla? Videla sem majceno sivo miško, ki je lezla iz kota proti moji mizi. Takrat sem se zadržala in učiteljica je kar skočila pokonci, tako se je prestrašila. Naenkrat se je miš ustavila in postavila na zadnji nogi ter začela migati s smrčkom. Potem pa se je naenkrat obrnila in stekla nazaj v kot, kjer je imela luknjo, ravno pravšnjo zanje. Cel razred je bruhnil v smeh, vključno z učiteljico. Potem miši nekaj časa ni bilo. Čez nekaj časa pa je Žiga na drugi strani razreda naenkrat vstal. Čutil je, da mu nekaj leze po nogi. Pogledal je in videl, da mu po nogi leze miš. Odskočil je kot bi bil na »federici«. Medtem mu je miš že padla z noge in se skrila za steno. Ko je bila ura že skoraj končana, se je miš prikazala še enkrat. Začela se je obračati in mi smo se smejali, saj je zgledalo, kot da bi plesala. Potem je zazvonilo in miš se je skrila. To je bila tisti dan glavna tema na šoli.

Večkrat sem še pogledala na tisto mesto pri drugih urah matematike, vendar miši nisem več videla. To bi si lahko tudi mislila, saj je hišnik nastavil strup za miši. Tisti dan v šoli je bil res zabaven. Pri matematiki smo se več smejali kot pa naučili. Ampak kot pravijo: dan brez smeha je izgubljen dan v tvojem življenju.

Anja Pajnkier

Agonija bonáca

Živim in plujem kakor barka,
a nekoč postala bom le starka,
barka moja bo utonila,
me v globino morja potopila
in telesa več ne bom čutila,
voda dušo bo zalila.

Morje dušo mojo bo dobilo
in se s tem zelo obogatilo,
jaz pa starka bom umrla,
lepot sveta ne bom več zrla,
telo mi sol bo vso razžrla
in vid oči mi bo zastrla.

Vsi me bodo pozabili,
v globokem morju me pustili
le on se spomnil name bo,
ki ljubi me tako močno,
a žal takrat prepozno bo,
ker mene več na svet ne bo.

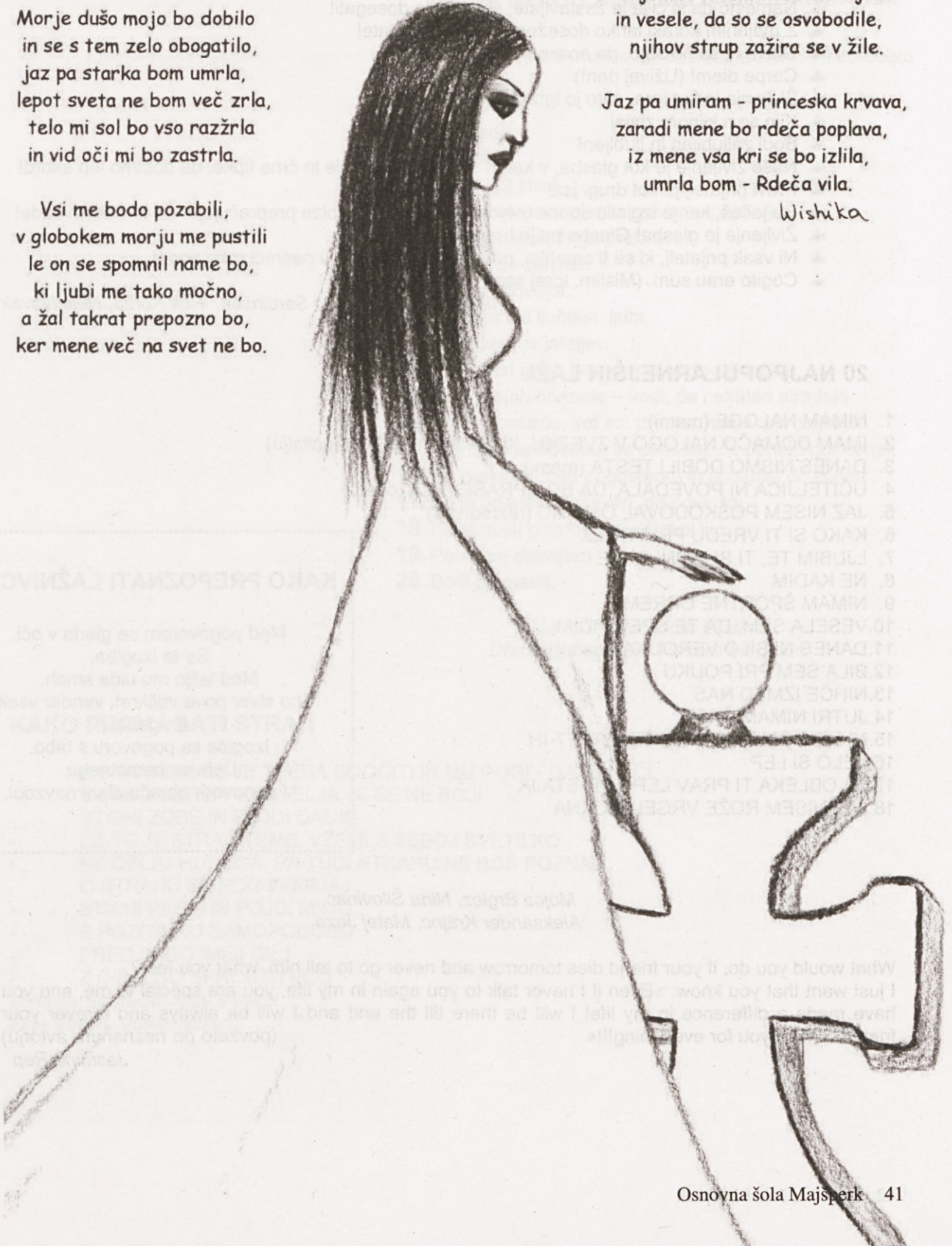
Rdeča vila

Po očeh me reže grenka misel, da umiram
dan za dnem ta strup požiram
in te grenke solze mojih oči,
niso solze, ampak kaplje krvi.

Polzijo po licu tako pekoče,
v svojem krvavem snu tako sijoče
in vesele, da so se osvobodile,
njihov strup zažira se v žile.

Jaz pa umiram - princeska krvava,
zaradi mene bo rdeča poplava,
iz mene vsa kri se bo izlila,
umrla bom - Rdeča vila.

Wishika

9. A IN 9. B

PRAVILA SREČNEGA ŽIVLJENJA

- ✚ Ko se zjutraj pogledaš v ogledalu, se sam sebi nasmej in si vošči dobro jutro, da ga boš lažje voščil drugemu!
- ✚ Kar lahko storiš danes, ne odlašaj na jutri!
- ✚ Dobri prijatelj je vedno tam, kamor ne upaš sam!
- ✚ Če vržemo puško v koruzo, si s tem lahko nakopljemo še večje težave! (Anderson)
- ✚ Motiti se je človeško, v napaki vztrajati pa bedasto.
- ✚ Namesto da si cilje le zastavljaš, jih začnite dosegati!
- ✚ Z majhnim koraki lahko dosežemo velike rezultate!
- ✚ Glava ni samo zato, da nosimo kapo!
- ✚ Carpe diem! (Uživaj dan!)
- ✚ Življenje je kot igra, zato jo igray z veseljem!
- ✚ Klin se s klinom zbija!
- ✚ Bodi zaljubljen in ljubljen!
- ✚ Naše življenje je kot glasba, v kateri se prepletajo bele in črne tipke, da dobimo lep akord!
- ✚ Pravi prijatelj je kot drugi jaz!
- ✚ Če jočeš, ker je izginilo sonce iz tvojega življenja, ti solze preprečujejo, da bi videl zvezde!
- ✚ Življenje je glasba! Glasba pa je hrana duše!
- ✚ Ni vsak prijatelj, ki se ti smehlja, prijatelj je le tisti, ki ti v nesreči roko poda!
- ✚ Cogito erau sum. (Mislim, torej sem.)

Jasmina Rep, Nastja Serdinšek, Rok Korže, Nejc Novak

20 NAJPOPULARNEJŠIH LAŽI

1. NIMAM NALOGE (mami)
2. IMAM DOMAČO NALOGO V ZVEZKU, KI GA IMAM DOMA (učitelju)
3. DANES NISMO DOBILI TESTA (mami)
4. UČITELJICA NI POVEDALA, DA BO SPRAŠEVALA (očetu)
5. JAZ NISEM POŠKODOVAL OMARIC (razredniku)
6. KAKO SI TI VREDU PRIJATELJ
7. LJUBIM TE, TI SI EDINI ZAME
8. NE KADIM
9. NIMAM ŠPORTNE OPREME
10. VESELA SEM, DA TE SPET VIDIM
11. DANES NI BILO VEROUKA (mami)
12. BILA SEM PRI POUKU
13. NIHČE IZMED NAS
14. JUTRI NIMAM ČASA
15. NI ME DOMA, PRIDEM ŠELE OB 7-IH
16. ZELO SI LEP
17. TA OBLEKA TI PRAV LEPO PRISTAJA
18. JAZ NISEM ROŽE VRGEL Z OKNA

KAKO PREPOZNATI LAŽNIVCA?

Med pogovorom ne gleda v oči.
Se te izogiba.
Med lažjo mu uide smeh.
Eno stvar pove večkrat, vendar vsakič drugače.
Izogiba se pogovoru s tabo.
Dela se pametnega.
V pogovoru obrača dlani navzdol.

*Mojca Brglez, Nina Šilovinac,
Aleksander Krajnc, Matej Jeza*

What would you do, if your friend dies tomorrow and never go to tell him, what you feel?
I just want that you know: »Even if I never talk to you again in my life, you are special to me, and you have made a difference in my life! I will be there till the end and I will be always and forever your friend!! Thank you for everything!!!«

(povzeto po neznanem avtorju)

Jasmina Rep

RECEPTI ZA VZTRAJANJE

Če si nekaj zastavimo, moramo tako dolgo vztrajati, da to dosežemo.

Cilj, ki si ga zastavimo, mora biti ustrezen našim zmožnostim.

Imeti moramo samozavest.

Zavedati se moramo naših ciljev.

Želje so polovica naših ciljev in stvari, ki smo jih zmožni.

*Matej Taciga, Maša Planinc,
Lea Purg*

20 MORALNIH ZAPOVEDI

1. Spoštuj očeta in mater, da boš dolgo živel in ti bo dobro na zemlji.
2. Ne laži.
3. Ne kradi.
4. Ne ubijaj.
5. Ne jej kot žival.
6. Zaupaj samo svojemu pravemu prijatelju.
7. Ko koga srečaš, ga pozdravi.
8. Zmeraj se zahvali.
9. Ljubi sočloveka.
10. Če želiš biti ljubljen, ljubi.
11. Ne izdajaj prijateljev.
12. Ne govori grdih besed, ker je dovolj lepih.
13. Jej v mejah normale – vedi, da nekateri stradajo.
14. Poznaj besede, kot so: prosim, hvala, oprostite ...
15. Pomagaj sočloveku, še posebej, če pomoč potrebuje.
16. Ne prekinjaj med pogovorom in poslušaj do konca.
17. Ko je prijatelj v težavah, ga poslušaj.
18. Ko starejši govorijo, mlajši molčijo.
19. Pomagaj starejšim.
20. Bodi plemenit.

*Marko Pislak, Miha Možina
Doroteja Avguštin, Tamara Mohorko*

KAKO PREMAGATI STRAH

- S STRAHOM SE JE TREBA SOOČITI IN MU POGLEDATI V OČI
- S SABO VZEMI PRIJATELJA, KI SE NE BOJI
- STISNI ZOBE IN POJDI DALJE
- ČE TE JE STRAH TEME, VZEMI S SEBOJ SVETILKO
- NE DELAJ HUDEGA, PA TUDI STRAHU NE BOŠ POZNAL
- O STRAHU SE POGOVARJAJ
- STISNI PESTI IN POJDI MIMO
- S POZITIVNO SAMOPODOBO
- PRED SABO IMEJ CILJ
- Z GIBALNO SPROSTITVIJO

*Mihaela Strmečki, Kaja Valand
Žiga Vedlin, Vojko Tominc*

DOSEŽKI UČENCEV DEVETIH RAZREDOV

SLOVENŠČINA

BRONASTO CANKARJEVO PRIZNANJE: Tamara Mohorko

MATEMATIKA

BRONASTO VEGOVO PRIZNANJE: Doroteja Avguštin, Timotej Pepelnik, Jasmina Rep, Kaja Valand, Nejc Novak, Nina Šilovinc, Anamarija Jernejšek

SREBRNO VEGOVO PRIZNANJE: Timotej Pepelnik, Anamarija Jernejšek

BRONASTO PRIZNANJE IZ LOGIKE: Doroteja Avguštin, Katarina Lešnik, Kaja Valand, Nina Šilovinc, Anamarija Jernejšek

NEMŠČINA

BRONASTO PRIZNANJE IZ NEMŠČINE: Katarina Lešnik, Tamara Mohorko, Maša Planinc, Mihaela Strmečki, Denis Potočnik

SREBRNO PRIZNANJE IZ NEMŠČINE: Tamara Mohorko, Maša Planinc

ZLATO PRIZNANJE IZ NEMŠČINE: Mihaela Strmečki

ZGODOVINA

SREBRNO PRIZNANJE IZ ZGODOVINE: Katarina Lešnik, Nina Šilovinc

KEMIJA

BRONASTO PREGLOVO PRIZNANJE: Anamarija Jernejšek

BIOLOGIJA

BRONASTO PROTEUSOVO PRIZNANJE: Anamarija Jernejšek

FIZIKA

BRONASTO STEFANOVO PRIZNANJE: Matic Bezjak, Denis Potočnik, Marina Cmrečnjak, Nina Šilovinc

SREBRNO STEFANOVO PRIZNANJE: Matic Bezjak, Nina Šilovinc

VESELA ŠOLA

BRONASTO PRIZNANJE IZ VESELE ŠOLE: Nina Šilovinc, Anamarija Jernejšek

SREBRNO PRIZNANJE IZ VESELE ŠOLE: Anamarija Jernejšek

ODLIČEN USPEH ZA VSA LETA OSNOVNOŠOLSKEGA ŠOLANJA:

Marina Cmrečnjak, Nejc Novak, Nina Šilovinc, Vojko Tominc, Anamarija Jernejšek, Doroteja Avguštin, Katarina Lešnik, Tamara Mohorko, Jasmina Rep, Nastja Serdinšek, Mihaela Strmečki, Kaja Valand

ŠPORTNI UTRINKI V ŠOLSKEM LETU 2005/06

Starejši učenci letnik 1991 in mlajši

S starejšimi učenci letnik 1991 in mlajši, smo se v novembru in decembru udeležili medobčinskih tekmovanj (nekdanja občina Ptuj).

Na tekmovanju v odbojki smo igrali v športni dvorani v Juršincih. Osvojili smo 6. mesto.

Utrinek med tekmo.

Organizator tekem v košarki je bila OŠ Olge Meglič v novi telovadnici. Z enim porazom smo bili tretji. Izgubili smo samo z OŠ Dornava.

Ekipo na košarki od leve: Sergej Godec, Timotej Pepelnik, Denis Šegula, Sašo Lončarič, Nikolaj Čeh, Žiga Vedlin, Darko Zakelšek, Peter Tadič, Primož Petek, Denis Potočnik, Marko Pislak, Nejc Novak, Janez Dolšak, Vojko Tominc.

Na medobčinskem tekmovanju v Ptuj, v malem nogometu, smo osvojili prvo mesto. Igrali smo na Ptuj, v Gorišnici, Destniku in Juršincih. Sodelovalo je 17 šol.

V prvi vrsti od leve: Čeh Nikolaj, Potočnik Denis, Petek Primož, Zakelšek Darko, Šaše Blaž
Stojijo: Lončarič Sašo, Novak Nejc, Tominc Vojko, Pislak Marko, Vedlin Žiga

Na regijskem tekmovanju Podravja v Oplotnici smo osvojili 2. mesto v regiji Podravje. Izgubili smo samo z OŠ Pohorskega odreda iz Slovenske Bistrice (0:1).

Pozdrav z ekipo iz OŠ Ormož.

V četrtfinalu državnega prvenstva v Rogaški Slatini smo osvojili tretje mesto. Končna uvrstitev od 16. do 24. mesta v Sloveniji.

Čestitke ravnateljice iz šole gostiteljice v Rogaški Slatini.

Mlajši učenci letnik 1993 in mlajši

Z mlajšimi učenci smo tekmovali v košarki. Medobčinsko tekmovanje Ptuja se je odvijalo v naši telovadnici.

Premagali smo vse nasprotnike in ponovili lanski uspeh.

Naša zmaga.

Podelitev pokalov in medalj. Majšperk - medobčinski prvaki Ptuja.

Na regijskem tekmovanju v Poljčanah smo premagali OŠ Dornava in OŠ Poljčane ter postali regijski prvaki Podravja. Uvrstili smo se med 32 ekip Slovenije.

Prejemanje pokala in čestitk v Poljčanah.

V Murski Soboti smo na četrtfinalnem turnirju osvojili tretje mesto in končali tekmovanje z uvrstitvijo od 16. – 24. mesta v Sloveniji.

Tekma proti OŠ Vitanje.

Na sliki od leve stojijo: Kužner Sebastjan, Korez Gregor, Gajšek Kristijan, Babulč Simon, Trep Aleksander, Zolar Jani, Čepijo: Polajžer Tomi, Bedrač Klemen, Rakovec Tomaž Fišer Blaž, Horvat Rudi, Frlež Alen, Polajžer Aleš.

Foto in besedilo: Darko Kafel

V OSNOVNI ŠOLI MAJŠPERK SE RADO POJE

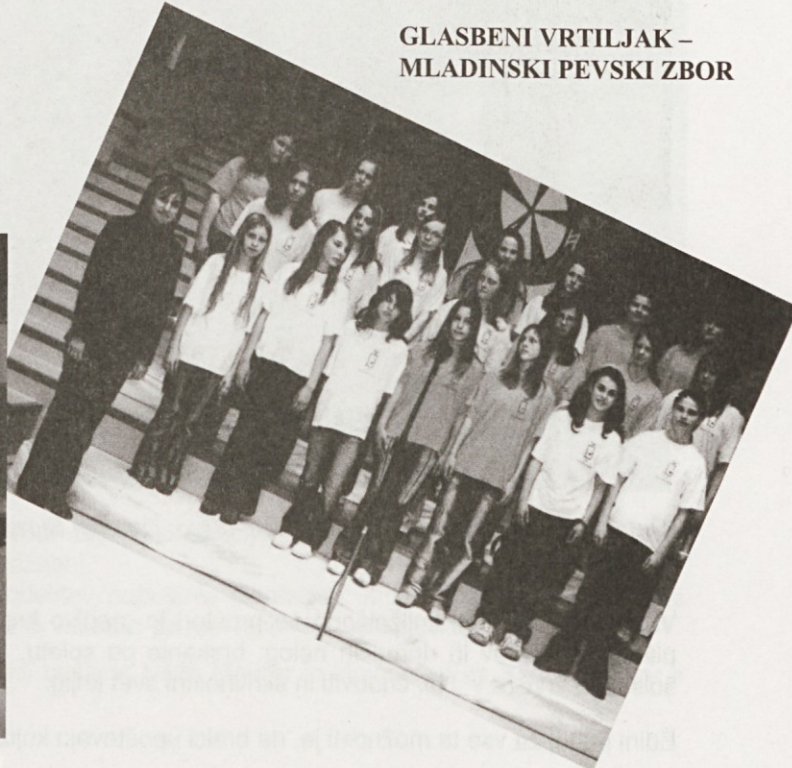
Na naši osnovni šoli imamo učenci od 1. do 9. razreda dva pevska zbora, to sta otroški pevski zbor, ki ga obiskujejo učenci od 1. do 4. razreda in mladinski pevski zbor, v katerem smo učenci od 5. do 9. razreda. Oba zbora delujeta pod vodstvom učiteljice glasbe Stanke Erjavec.

Meseca aprila tega leta se je mladinski pevski zbor udeležil območne revije mladinskih pevskih zborov v Žetalah, otroški pevski zbor pa se je udeležil območne revije pevskih zborov v Markovcih. Vsi smo lepo zapeli in dosegli visoke cilje, ki smo si jih zastavili, vendar smo se morali za to pošteno potruditi in vaditi dvakrat tedensko na pevskih vajah. V mesecu maju pa smo se mladinski pevski zbor udeležili tudi pevske revije Demol, ki je potekala v telovadnici naše šole. Sodelujoči člani pa smo bili tudi na koncertu v ptujskogorski cerkvi.

Upam, da bomo tudi drugo leto tako uspešni in da bo udeležba pevskih zborov veliko večja kot do sedaj.

Saša Serdinšek

GLASBENI VRTILJAK – MLADINSKI PEVSKI ZBOR

**OTROŠKI PEVSKI ZBOR NA PRIREDITVI
POZDRAV POMLADI**

LITTERA SCRIPTA MANET
ZAPISANA ČRKA OSTANE

NAŠA KNJIŽNICA

S preselitvijo šole na novo lokacijo je tudi naša knjižnica dobila zavetje v novih, večjih, svetlih in sodobno opremljenih prostorih.

Knjižno bogastvo in drugo gradivo, ki ga naša knjižnica hrani in sposoja, je tako dobilo dostojno mesto in se z novih knjižnih polic v vsej svoji veličini samo ponuja mladim in starejšim bralcem.

Poleg zadostnega prostora za postavitev gradiva je knjižnica dobila tudi 36 čitalniških mest, prostor za namestitve štirih računalnikov za učence ter dovolj prostoren kabinet za knjižničarja.

Prostori knjižnice so v središču šolskega posloppja, odkoder se ponuja lep razgled na šolski amfiteater in bližnje haloške griče.

Računalniško je že obdelanih skoraj 10000 knjižničnih enot, kakih 2000 pa na vpis v elektronski knjižnični katalog še čaka. Ob omenjenem lepem številu monografskih publikacij pa je bralcem na voljo tudi čez 40 otroških, mladinskih in strokovnih pedagoških revij in časopisov.

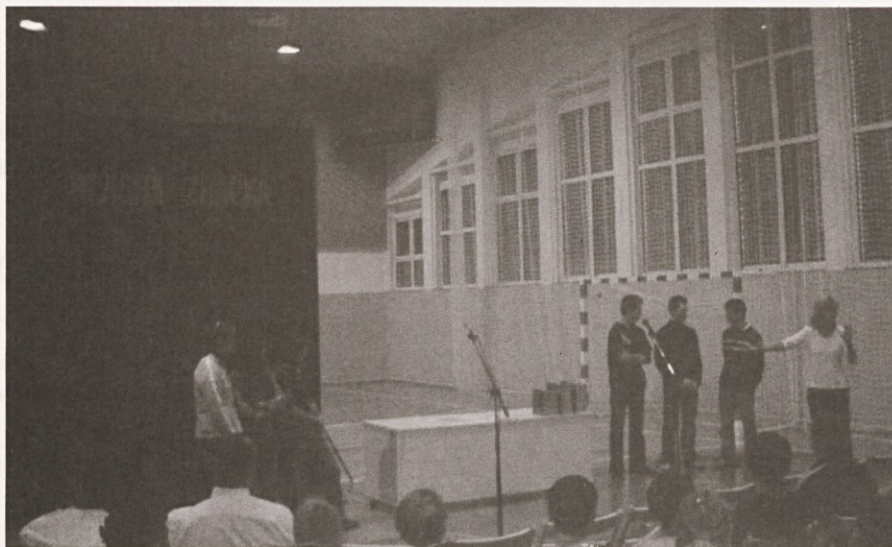
Za preprečevanje nedovoljenega odnašanja gradiva iz knjižnice je ob vratih nameščen elektronski varovalni sistem, ki knjižničarja opozori, da gradivo ni bilo pravilno izposojeno; za ta namen je v 4000 knjigah že nameščena magnetna nitka.

Utrinek iz naše knjižnice, maja 2006. (Foto: Damjan Šimenko)

Ves čas prisotnosti knjižničarja so prostori in gradivo knjižnice na voljo mladim bralcem za učenje, pisanje referatov in domačih nalog, brskanje po spletu, listanje po revijah ali preprosto za umik iz šolskega vrveža v tihi, čudoviti in skrivnostni svet knjig.

Edini pogoj za vse te možnosti je, da bralci upoštevajo knjižnična pravila in knjižnični bonton.

Janja Vidmar na podelitvi Bralne značke, 29. maja 2006. (Foto: Jože Režek)

Eva Škofič Maurer je na podelitvi Bralne značke, 30. maja 2006, navdušila učence in učitelje. (Foto: Damjan Šimenko)

Med dejavnosti knjižnice in knjižničarja sodi tudi koordinacija tekmovanja za bralno značko in organizacija prireditve ob podelitvi bralnih priznanj.

Letos je učencem od 5. do 9. razreda podelitev popestrila pisateljica Janja Vidmar, ki je podelila priznanja, sedemnajstim »zlatim bralcem« iz 9. razreda pa tudi lepe knjižne nagrade.

Učence od 1. do 4. razreda pa sta navdušili pesnica Neža Maurer in klovneseva Eva Škofič Maurer s predstavo »Malo brbljalo«.

Neža Maurer in njen pomočnik Klemen Gajšek na podelitvi Bralne značke, 30. maja 2006.
(Foto: Damjan Šimenko)

Branje za bralno značko se že od vsega začetka imenuje tekmovanje, čeprav ne gre za zadetke, metre ali sekunde. Na tem tekmovanju tudi ne ugotavljamo, kdo je prvi in kdo zadnji. Zmagovalci ste vsi, ki ste si z vztrajnim in pridnim prebiranjem knjig pridobili nova znanja, nove izkušnje in vsi, ki ste se veselili in uživali ob dogodivščinah knjižnih junakov.

Naj smo še tako bogati, lepi ali pametni – nikoli ne moremo vsega, kar bi radi, doživeti sami. Zato zagotovo drži lepa misel: **»Da so sanje in knjige svet zase. Ni res, da imamo eno samo življenje. Če znamo brati, lahko živimo toliko življenj in toliko različnih življenj, kolikor si želimo«.**

Seveda to velja le za tiste, ki jim čudežno potovanje po svetu črk, besed, pravljic, pesmic in zgodb ni nadležna obveznost, temveč užitek.

Vabljeni v knjižnico, kjer se boste med knjigami najprej izgubili, da bi se potem lahko našli.

(Foto: Damjan Šimenko)

Milan Kumer, bibliotekar

NA PLANINCAH SONČECE SIJE

Tudi na naši šoli deluje planinski krožek pod vodstvom učiteljice Milenke Butolen, v katerem se lahko vedno znova prepričamo o tem, kako lepa je naša dežela. Predstavljen je le en izmed mnogih izletov v tem šolskem letu.

TABORJENJE NA DONAČKI GORI

V petek, dne 26. 5. 2006 smo se ob 16. uri zbrali pred OŠ Majšperk. Tam smo naložili prtljago v avtomobile in se odpeljali proti Donački gori. Ko smo prispeli na jaso, smo si postavili šotore. Nato smo

šli nabirat suha drva in jih pripravili tako, da smo kasneje lahko pripravili taborniški ogenj. Delo smo v kratkem končali. Odšli smo na večerjo, kjer so nam postregli s špageti in solato. Po večerji je bil na vrsti večerni pohod. Med hojo smo si ogledali cerkev sv. Donata, o kateri tudi kroži legenda. Utrujeni smo prišli nazaj do šotorov, kjer smo zakurili taborni ogenj in na žerjavici spekli krompir. Nato smo se odpravili spat. Zgodaj

zjutraj smo se zbudili in pozajtrkovali. Za tem smo odšli na vrh Donačke gore, kjer nas je presenetil dež. Imeli smo še druge načrte, vendar jih zaradi slabega vremena nismo mogli uresničiti. Nato smo odšli do jase, kjer smo se zbrali in se odpeljali proti domu.

Taborjenje na Donački gori je bilo zanimivo, zato si takšnih taborjenj želimo še več.

Sebastijan Kužner in Jan Haložan

RAČUNALNIŠTVO NA OŠ MAJŠPERK ŽIVI

Na Osnovni šoli Majšperk se zanimanje za računalništvo širi. Med mladimi je zanimanje za tovrstno tehnologijo in za informacijska znanja vedno večje, zato se je pojavila tudi težnja po posodobitvi računalniško informacijske komunikacijske opreme. V preteklem letu smo posodobili računalniško učilnico. Staro je zamenjala večja, opremljena s sodobnimi zmogljivejšimi osebnimi računalniki.

V učilnici je 15 računalnikov, ki so med seboj povezani v lokalno omrežje, ti pa imajo dostop preko širokopasovne povezave do interneta.

Na šoli smo se skupaj z učenci temeljito pripravljali na računalniška tekmovanja iz znanja računalništva, ki so se razvrstila v spomladanskih mesecih. Tako kot prejšnja leta, smo se tudi letos pomerili na računalniških tekmovanjih, lotili smo se programiranja s programskim jezikom Logo, urejanje vizualnih in besedilnih sporočil ter izdelava spletnih strani. Logo je programski jezik, s katerim si učenci razširjajo logično razmišljanje. Na tekmovanju so naloge zahtevale sestavljanje računalniških programov, s tem pa seveda neposredno operiranje z računalniškimi ukazi, ki pa so se jih učenci naučili.

Na tekmovanju sta sodelovala dva učenca iz **OSNOVNE ŠOLE MAJŠPERK**. To sta učenca Marko Kužner in Samuel Plečko. Računalniško tekmovanje za pokal LOGO poteka pod okriljem ZOTKS – ZVEZE ZA TEHNIČNO KULTURO SLOVENIJE. Na tekmovanju so se vsi tekmovalci dobro odrezali, tekmovalca iz OŠ MAJŠPERK pa sta dosegla **ZLATO PRIZNANJE**. Tekmovanje je potekalo na državnem nivoju. Na tekmovanju je sodelovalo 87 tekmovalcev iz celotne Slovenije.

Mladi nadebudneži pri nabiranju novih znanj iz področja računalništva in informatike.

Damjan Šimenko

NAJ PUNCA: Sanela Pišek

Zakaj misliš, da si izbrana ravno ti?

Ker se z vsemi družim in imam veliko prijateljev.

Kaj ti je pri sebi všeč?

Da tudi v žalostnih trenutkih znam nasmejati ljudi.

Česa pri sebi ne maraš?

Prehitro zamerim.

Nasvet, kako postati naj punca OŠ Majšperk:

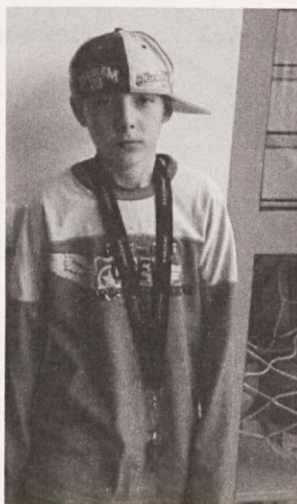
Ni recepta – bodi kar si.

S čim se ukvarjaš v prostem času?

Z manekenstvom, športom in rada berem.

Kaj ima zate največjo vrednost v življenju?

Družina, prijatelji, sreča.

NAJ FACA: Domen Cigljarič

Zakaj misliš, da si izbran ravno ti?

Ker veliko sošolcev vsak dan nasmejim.

Kaj ti je pri sebi všeč?

Imam dobre prijatelje in obožujem glasbo.

Česa pri sebi ne maraš?

Frizure – imam namreč predolge lase.

Nasvet, kako postati naj faca OŠ Majšperk:

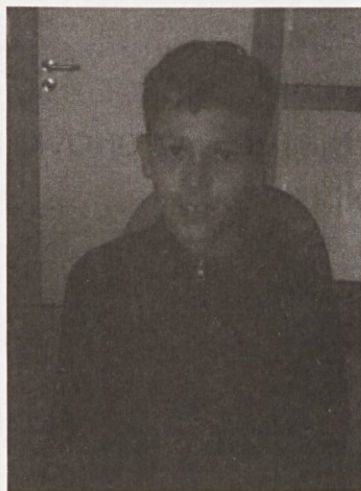
Bodi faca (SMEH)!

S čim se ukvarjaš v prostem času?

Delam svojo glasbo, vozim se s kolesom, gledam TV.

Kaj ima zate največjo vrednost v življenju?

Da živim.

NAJ FANT: Alen Frlež

Zakaj misliš, da si izbran ravno ti?

Ker so me izglasovali (SMEH).

Kaj ti je pri sebi všeč?

Skrivnosti znam obdržati zase.

Česa pri sebi ne maraš?

Prehitro vržem puško v koruzo.

Nasvet, kako postati naj fant OŠ Majšperk:

Biti moraš prijazen in priljubljen.

S čim se ukvarjaš v prostem času?

Treniram nogomet, družim se s prijatelji in berem.

Kaj ima zate največjo vrednost v življenju?

Prijateljstvo, družina in dobrotta.

KAZALO

BESEDA UREDNICE.....	3
RAVNATELJ IZ RAZLIČNIH PERSPEKTIV.....	4
NAJ UČITELJ.....	5
RAZREDI SE PREDSTAVIJO.....	6
1. RAZRED.....	6
2. RAZRED.....	9
3. A RAZRED.....	13
3. B RAZRED.....	15
3. RAZRED (osemletka)	18
4. RAZRED (osemletka)	21
5. A RAZRED (osemletka)	22
5. B RAZRED (osemletka)	26
7. A RAZRED.....	29
7. B RAZRED.....	32
8. A RAZRED.....	36
8. B RAZRED.....	37
9. A RAZRED.....	39
9. B RAZRED.....	40
9. A IN 9. B.....	42
ŠPORTNI UTRINKI V ŠOLSKEM LETU 2005/06.....	45
V OSNOVNI ŠOLI MAJŠPERK SE RADO POJE.....	47
NAŠA KNJIŽNICA.....	48
NA PLANINCAH SONČECE SIJE.....	51
RAČUNALNIŠTVO NA OSNOVNI ŠOLI MAJŠPERK.....	52
NAJ UČENCI.....	53

Perutnina Ptuj

1905

Pajnkiher

Karl Pajnkifer s.p.

PREVOZ POTNIKOV

2323 Ptujška GORA

Bolečka vas 5/c

Telefon: 02/794 43 91

Gsm: 041/674 424

**OSNOVNA ŠOLA
MAJŠPERK**

ALI JE POPOLNOST RES POPOLNAŽA?

OOO ZAPIHAL JE MOČAN VETER IN S SOSEDNJE GA DREVESA JE ODTRGAL VELOD TER GA NESEL VSE DO OSAMLIJENEGA ŽELODIKA, TAD SE JE ZATAČNIL IN OBTAL DOO.

OH, KAKO SEM OSATILJEN NA TEM STARIH DREVESU

SAD SARCICAT SREČ PABA

NE PRITOŽUJ SE, TUDI VEDNO SVIOTE MI NA LEPŠI ŽIVETI

ŽELIM SI, DA BI INEL ŽELODKA OS SEGA, KI BI ME GREL NOG IN DAN IN BI Ž RENOZ REL IN SE POLOVNEJAL

TUDI JAZ ŽELIM BITI POPOLN

OOO, KAJ SE JE ZGODILO? SEDAJ IMAM RAZ! JOJ, KAKO SEM SREČEN!

OOO, O'OP, SOT PRISTAL

OOO MOČAN VETER SPET ZAPIHA IN ODNESE ŽEVOD; SEDAJ JE ŽEVODER SPET SAPI OOO

JAZ PRILJATEL, ŽAPOJ Ž TIENOS SEDAJ SVA DVA, TOVA IN SE IGRAJVA!

JAZ SE NE ŽELIM IGRATI, JAZ HOČEM SOTVA K SVOJI DREVINI

JOJ, ALI SE RESNOČI IGRATI, NE RES NE HOČEŠ SREČETI? NE HOČEM BITI SREČEN, CE HOJ PAZ MI SREČEN. SEDAJ SEM SE BOLJ NESEČEN KOT PRUJ!

RAD BI DOLGO ŽIVEL, TUKAJ SE NE POČUTIM DOBRO, POČRESATI SUPRO, DRUŽINO, ŽELIM SI

DA BI TIE VETER ODNESEL NA RAJ NA TOJE DREVO. POČLEJ OKROV. SEBE IN OPAIL JOJ, DA JE DEKROV TEDE POLNO ŽIVALI, KI SE ŽELIJO IGRATI S TEBOJ

RES JE

LAKO SI ŽADNOVLEB S TETIČKAR MAE, POČLEJ LISTA NA SOSEDNJE DREVESU, VSI ON JE SE NA SOT SE ODPADE I LE DREVESU

DOLE SE POČUTIM, KAJE SEM SAPI KOT Ž NEKON, KI MA TOJA DREVKA NE VGAJA. LAHKO SE IGRATI S PTICI IN (OSENCICANIM) ŽELVČKI.

S TEBOJ